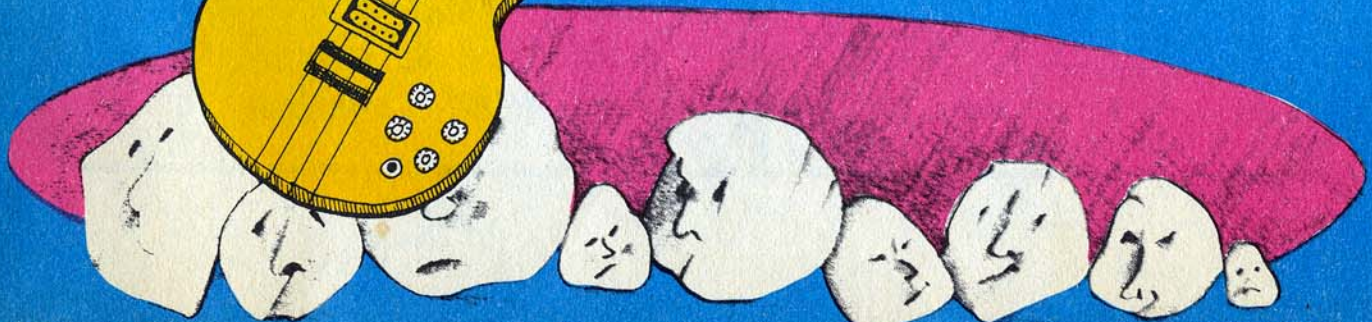

1/80 IRVIO

IRVIÖ

NO. 1

1980

PÄÄTOIMITTAJA

Teppo Nättilä

MUUT

Petri Vestelin

Jukka Sundholm

Jouko Kallioluoma

Jyrki Lehtola

Hitso Niittymieli

(kansi & "Kyllä
kaikki järjestyy"
"sarjakuvaa")

Ari Harmanen

Markku Mäminen

Eelis Kivikoski

KUSTANTAJA

Lehtijussi Oy

PAIKO PAIKKA

Lehtijussi Oy

TOIMITUKSEN OS.

IRVIÖ-LEHTI

33960 Pirkkala 6

IRVIÖ ILMESTYY VÄHINTÄÄN 4
KERTAA VUODESSA, EHKÄ USEAM-
MINKIN - SAA NY NÄHDÄ. TILAUS-
HINNAT- JA OHJEET TAKASIVULLA

"SELITTELYÄ"

No niin,

Eikös se yleensä ole niin, että kun uusi lehti ilmaantuu, sen ensimmäisen numeron pääkirjoituksessa selitellään syitä lehteen ja selitellään tarkoitusta ja selitellään pyrkimyksiä ja selitellään tavoitteita ja sen semmosta... Mutta nyt se hieman vaikeata, sillä syyt tämän lehden tekemiseen ovat sellaiset, ettei niitä mielellään lukijoille kertoisi. Mutta kerrotaan nyt kummin-kin. Päätoimittaja Nättilä (eli allekirjoittanut), joka on aika vittumainen ja tyhmä mies yleensäkin, on mukana vain ja ainoastaan rahan ja ilmaisten levyjen vuoksi. Muut tekijämiehet ovat ilmeisesti aika tyhmiä, kun ovat lähteneet mukaan tienamaan päätoimittajalle ruoka- ja juomarahoja. No, onhan se toisaalta hauskaa ja "kehittävää" kirjoittaa ja irviä...

Moni on varmaan jo huomannutkin, että tämän "lehden" kustantaja on Lehtijussi Oy. Pian joku ehkä sanoo, että ne kustantaa Nättilän paskalehtiä, koska niillä on ylimääräistä rahaa. Näin ehkä on - en minä tiedä, eikä oikeastaan kiinnostu. On mukava tehdä lehteä, kun ei tarvitse koko ajan pohtia mistä saisi rahaa seuraavan numeron painatusta, eikä tarvitse hoidella postituksia, eikä... Näin jää enempi aikaa itse lehden tekemiseen, tosin kylä tämän ekankin numeron kanssa oli melkoista sähköä ja viivytyksiä ja muuta. Viime tingassa kävi ilmi ettei muutamaa jo luvattua juttua synnykkään, ja niinpä muutama sivu on tehty melko hätäisesti.

Joku kenties kysyy, että onko Irviö alakulttuurilehti? Tuskin, tai ehkä - en minä tiedä. Se ei ole minun murheeni, muut murehtikootsitä. Ei tämä ainakaan mikään vaihtoehtolehti ole. Alapääkulttuurilehtikö? Jos olisi, niin Lehtola ainakin olisi mielissään.

Se selittelystä, selitellään lisää ensi numerossa.

TEPPO NÄTTILÄ

SEURAAVASSA NUMEROSSA:

- PAREMPI "PÄÄKIRJOITUS"
- AINAKIN YHTÄ PALJON SIVUJA
- VÄHEMMÄN SELITTELYÄ
- VÄHEMMÄN LUPAILUA

TERVETULOAA TAMPEREELLE TÄÄLLÄ ON KAIKKI HYVIN

(Ja koska yksi idea on osoittautunut kansaan meneväksi, on siitä syytä tehdä muunnelmia, ei kukaan mitään huomaa.)

Kotiseutuesittelyä. Mistä aloitamme? Punkrokista tietenkkin, olemmehan me täällä ainoita alkupunkkeja. Mitä haluatte kuulla? Totuuden? Tampereen punkkirokki on hurjaa joskaan ei yhtä hurjaa kuin Tampereen punkkirokkarit. Ne vasta hurjia ovat. Niillä on nahkatakkeja ja rintamerkkejä ja kaikkee. Ne juo viinaa ja kirjoilee. Ne on siinä 12-vuotiaita. Niillä on musiikkiyhtyeitä, joilla vasta hurjia nimiä on. Mitä sanotte näistä: Apatia, Kohu-63, Amiraali Nelson ja Tamburiinimies? Liian rajua vai? Ja enempi selittelyjähän ei punkkirokki kaipaa, se vain on. Valitettavasti. Huumoria, älkää lyökö.

Sitten meillä on kanssa hirveän syvällisen näköisiä aktivisteja, joilla on hirveän syvälliset pienen pienet Yari-rillit. Niillä on myös hirveän syvällinen katse. Ne istuu hirveän syvällisissä kahviloissa ja miettii ydinvoimaa. Ne ei nähkääs tykkää siitä. Se ei ole pop. Ne vastustaa ja kannattaa. Mutta ei kumminkaan liikaa. Ne ei nääs halua vaikuttaa innostuneilta, ne on kyynisiä nääs. Niillä on paljon hienoja ajatuksia maailman menosta, ne ei oikein tiedä mihin maailma on menossa. Silti ne raukat on onnellisia, sillä ne ei tiedä ettei se ole tyylikästä. Voi voi.

On meillä perkele pienlehtiäkin. Vastakulttuuria tietysti. Hurjaa. On AP, Vesa, Hurma, Rustos, Pääkallon Poraaja, Räkä valuu ja perse soi ja Kadonnut Paratiisi. Niissä kerrotaan asioista, joista kukaan ei ole kuullut ja joista kaikki haluavat saada tietää jotain. Ettekö muka usko?

Ja meillä on elävän musiikin yhdistys, Pimu

nimeltään, jonka konserteissa esiintyy vaihtoehtoisesti Ratsiä, Loose Prick tai Se. Meillä on varaa valita.

Ja on yliopisto, jossa on paljon viisaita ihmisiä ja YU-talo, jossa viisaat ihmiset näyttävät entistä viisaammilta. Onhan YU-talo aina jne.

Ja aina on suuria konsertteja, ja jos niitä ei ole järjestänyt Hipse, niin ne on järjestänyt Sadankomitea. Ja jos niissä ei esiinny Astronauts tai Juice niin johan on perkele kumma.

Ja aina tapahtuu. Mielenosoituksia nuorisotilojen puolesta joka perjantai. Jäsenkortti pakollinen.

Joka kadunkulmassa voi myös nähdä kuuluisuuden, onhan meillä Jyrki Siukonen, Teppo Nättilä ja Jukka Mikkola. Muista puhumattakaan.

Ja valitettavasti ei myöskään voi unohtaa partahippejä ja niiden ruman näköisiä -niin, kai ne naisia ovat-. Partahipit uskovat TODEL-LISEEN vallankumoukseen ja osaavat ulkoa jokaisen Juhon K. Juntusen profetia-lausahduksen. Muistakaa, TODELLINEN vallankumous. Ja entistä rumemmat naiset.

On meillä anarkiaakin. Tuolla Vanhan Kirjon seinässä. Sopii mennä ihailemaan.

Ajankohtaisista tapahtumista voidaan kai mainita Teatteri, Tatteri, joka levittää nuorisokeskuuteen ateistista kommunismi-ideologiaa. Hyi helvetti. Pois sellaiset meidän kaupungista, sanon minä.

Kaikenkaikkiaan rajua paikka. Hauskaa ainakin on. Eikö teilläkin?

JYRKI LEHTOLA

ARAWAK ON LEVY-YHTIÖ

Englannissa on parina viime vuonna syntynyt uusia usein pieninä pysyviä levymerkkejä, jotka julkaisevat joskus laadukastakin musiikkia. Englantilaisten reggae-bändien suosion kasvu ja ylipäättään syntyminen ja kallarsista (?) ulos kömpinen on synnyttänyt reggaeen erikoistuneita levy-yhtiöitä Thatcherin tyranniaan. Tällaisia enemmän tai vähemmän pieniä levymerkkejä ovat mm. Cha-cha, Burning Sounds, JB, Greenleeves, P-Roy, Warner, Manukeye ja puheena oleva ARAWAK. Arawak lienee parisen vuotta vanha ja se on julkaissut ainoastaan singlejä, 24 12 tuumaista ja yhden pikkulevyn. Ilmeisesti firma pyörii kohtuullisen hyvin, sillä sinkkuja tulee tasaisen tappavaa tahtia. Black Musicin listoilla on käynyt ainakin Janet Kay 1. ja 14., Pebbles 4. ja Errol Brown 16. 12 tuumaiset ovat halpoja tehdä ja niitä myydään suhteellisen kovalla hinnalla (n. 2 puntaa). Kyllä niitä tuntuu jumalattomasti Englannissa ilmestyvänkin. Sitä paitsi tuskinpa itse artistit, nimettömiä kun ovat, mitään pilviähipovia palkkioita nostavat.

Arawakit olivat intiaaneja, Jamaikan alkuperäisiä asukkaita. Enää heitä ei ole, kunnia heidän muistolleen. Ilmeisesti ko. nimeä kantavan levymerkin perustajatkin tunnustavat juuriaan vai lieneekö muotia olla selvillä jamaikalaisesta historiasta ja taistelusta valkoisia sortajia vastaan. Englannissa länsi-intialaiset muodostavat suhteellisen kiinteän kulttuuriyhteisön nyt kun ensimmäinen saarivaltakunnassa syntynyt sukupolvi alkaa olla siinä lässä, että asioita tiedostetaan ja mielipiteitä tuodaan julki. Yhtenäisyyttä luo mustien saama heikko sosiaalinen arvonanto ja sen mukainen kohtelu valkonaamoihin verrattuna.

Musiikillisesti Arawak-singlet ovat usein suhteellisen löysää disco-reggaeta, aika pop

vaikutteistakin. Poikkeuksiakin löytyy varsinkin huikeita vokaalisuorituksia. Kakkospuolelta löytyy yleensä dub versio ykkösen piisistä. Nämä dubit tuppavat olemaan täytekamaa, rutiinilla tehtyjä mielikuvitukseettomia ja ja pitkistyttäviä. Poikkeuksiakin löytyy, ovathan muutamat singlet itse Dennis "Blackbeard" Bovellin tuottamia. Bovell on Matumbin johtaja. Häntä pidetään yleisesti ja yksimielisesti Eng-

lannin johtavana reggae-tuottajana. Yhdessä Vivian Weathersin (basso), John Kaipyen (kitara), Ricon (pasuuna), Jolie Finnin (huuliharpu) ja muiden kanssa hän on luonut melkoisen originaaleja soundeja.

Arawak levyjen sanoituksista löytyy kyllä yhteiskunnallistakin sanomaa, tosin love you so much -tyyliset ovat enemmistönä. Sanoituksissa ollaan tiukasti kiinni englantilaisessa todellisuudessa. Jollain tavalla UK:n mustien taistelu oikeuksiensa puolesta on konkreettimpää kuin jamaikalaisien heimovaljien, musta tietoisuus on pikemminkin poliittista kuin kulturellista tai uskonnollista. Ja onhan heidän asemansa ja elinympäristönsä tyystin erilainen. Sanoituksissa rastafarismi ei tule kovinkaan selvästi esiin, mutta se johtuu kyllä osittain levymerkin luonteesta.

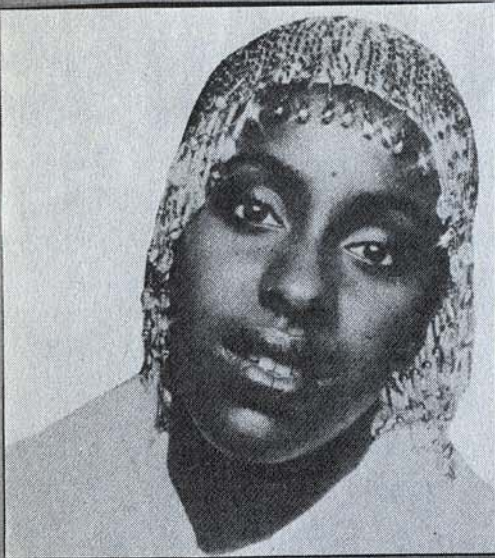
Sitä, että ollaan Englannissa ja ei olla tiukkoja rastoja todistaa sekin, että ainakin neljällä levyllä laulaja on nainen. Heidän esityksensä ovat hyviä, eri asia on se mitä tekemistä niillä on reggaen kanssa. Arawakin tunnetuin ja menestyksekkäin artisti lienee Janet Kay.

MUUTAMIA LEVYJÄ:

JANET KAY: SILLY GAMES/DANGEROUS

Tämä on Arawakin suurin hitti, ollut reggaelistejen ykkösenäkin. Ilmeisen kova disco valtti, sillä siskonikin päähän tämä oli jäänyt soimaan Bournemouthin discoissa, eikä ne olleet mitään reggae-discoja. Olipa yrittänyt levyn ostaakin, mutta ilmeisesti Arawakin jakelu ei ole kovin tehokasta. Hän kiljui riemusta kuullessaan levyn koto-Suomessa.

Janet on 22-vuotias, sihteeri koulutukseltaan. Hänen vanhempansa muuttivat Englantiin -57. Janetin väitetään olevan Paul Boglen suora jälkeläinen. Bogle oli Morant Bayn ka-

Margaret
Thatcher

pinnan johtaja vuonna 1965. Muita Kayn levyjä ovat I do love you, Loving you, Closer to you ja ilmeisesti tulossa on albumi, joka tulee sisältämään myös soulia ja discoa.

Silly games on Dennis Bovellin tuottama ja sen on säveltänyt hänen vaimonsa. Sävellys ei ole kovin ihmeellinen, mutta piikikäs syntetisaattori riffailu ja hauska bassottelu antavat pikantin lisänsä, sitäpaitsi sävelmä on tarttuva, ei kuitenkaan mikään perinteinen popsävellys. Ehkä vähän Kate Bush vaikutteinen, mutta taustat ovat kyllä reggaeta, sellasta pehmennettyä. Janetin ääni on varsin kimeä, mutta siinä on svengiä ja tunnetta ja ilmeisesti juuri sitä ainesta, mikä saa ihmiset hörstelämään korviaan. Kakkospuolen dubkin on ihan mukava kunhan vauhtiin päästään. Kaikenkaikkiaan ovela ja mainio levy. Janet Kay kannattaa tsekata jatkossakin.

RICHIE D-JAY: GROOVING IN LOVE/VERSION

Melkoisen äklöttävää siirappia. Syntetisaattori on käytössä, mutta onneksi se ei vingu koko aikaa, vaan soittaa pikku kuvioita sinne tänne. Bassottelu on jälleen oivaltavaa, kitaraa käytetään kaikinpuolin säästellen. Laulajalla on inhottavan uliseva ääni ja hän hokee grooving in lovea koko ajan samalla äänellä ja sävelellä ja rytmillä. Dubissa on Shadows/Santana/Albatross kitarointia. Typerää viihdettä.

TABBY CAT KELLY: DON'T CALL US IMMIGRANTE/TELL ME WHY

Omat sävellykset ja Bovellin tuotanto. Juurevaa tavaraa, laulajan ääni sai

si olla ehkä hitusen väkevämpi. Taustat muistuttavat 70-luvun alun jamaikalais taustoja, varisnikin urut ja jazz-soundinen kitara luovat tunnelman. Levyn sanojen luonnetta kuvaa ehkä parhaiten Don't call us immigrantsin säe: "I'm not colour consciuos, but I'm not ashamed". Tell me why on todella vakuuttava jotenkin Israel Vibrationnin mieleen tuova esitys. Varsinkin kertosaä lyö mahan kuralle. Tämä piisi on kokonaisuus, ei mitään pois, ei mitään lisää.

SEVENTH EXTENSION: REASONS/TOO MUCH TOO LITTLE TOO LATE

Tähän levyyn on vaikea suhtautua, ei tällaisen discohälmöilyn pitäisi paljon sävähdyttää. Mutta laulaja hoilaa tosi upeasti hieman Smokey Robinson tyyliin. Niin, ja tässä on hyvä rytmi, tätä on hyvä tanssia. Siis kyllä tämä keskiverto discojumpukset hakee, itseasiassa rytmitys on aika moni-ilmeistä. Dubosuuskin kulkee komeasti. Kakkospuoli onkin mitäänsanomaton nopea balladi vai mikä lienee. Rytmitys on kyllä tiukka. Kaverit on ammattitaitoisia, mutta kipinä puuttuu. Niillä oikeus on olla huoleton, kun ei ihan Onnen päivät -linjalle lähde. No helveti, pidän tästä rajattomasti, jos ei kovin usein tarvi kuunnella.

RIOT SQUAD: ENEMIES/CHEETER

Valtava levy. Kaverien oma tuotanto osuu kuin näppi silmään. Taustat svengaavat ja ovat ovelat, mutta silti ne sulautuvat kokonaisuuteen. Sävellys on erittäin tarttuva ja siinä on useampia kertosaä- tai muuten vaan jippoja. Laulu on käsittämättömän omalaatuista, ei käreätä, ei pehmeätä, ei mitään siltä väliltä. Lopussa alkaa hektinen dub-kilistely, jossa on torvia ja bassoa käytetty maukkaasti.

Kakkospuolella sama linja jatkuu. Riot Squadia voisi kuvata tiukannetuksi Steel Pulseksi, joka osaa käyttää mielikuvitustaan taustoja kyhätessä. Onkohan jotain vanhoja studiokettuja, soundit ja kuviot untuvat irtoavan tosi vaivattomasti. Discoreggaen (sitähän tämä kai on?) ehdotonta huippua ja minkä tahansa musiikin kiistämätöntä kärkeä. Jos levy osuu kohdallesi olet onnenpekka. Toisaalta, jos olet ajatellut itsemurhaa, yritä ensin hankkia tämä.

WEBBY JAY: IN THE RAIN/RAIN UNLIMITED

Ei innosta. Kohtuullinen vokalisti. Riot

Squadin jälkeen tämä kuulostaa Humppeveikoilta. Tylsää dubbailua.

THREE STAR: SWEET FEELINGS/FORCE TO DEAL
Sisältää kaksi Abyssinians-piisiä. Tämä on ihan käsittämätön levy, eihän äijät osaa edes laulaa. Tee mielummin itsemurha kuin ostat tämän.

SHADE OF LOVE AFRICAN BLOOD: TELL ME ABOUT THE LOVE/CHIC-A-BOO Nainen laulaa leppoisasti, undulaatti-urut säestävät sievästi, eikä mitään merkittävää muutakaan tapahdu. Ei tämä säväytä, mutta ei erityisemmin inhotakkaan. Kääntöpuolella mies vakuuttelee rakkauttaan. Taustat ovat tyhjänpäiväiset, saksofonisti yrittää, mutta ei keksi mitään jännää. Piisi ei ole läheskään niin kiva kuin nimestä voisipäätellä.

JANET KAY

BLACK VOLTS: STRUGGLING/INSTRUMENTAL Mä taistelen, taistelen, taistelen Babyloniasse - siinä kaikki levyn sanat melko tarkalleen. Laulu on kylläkin suht sielukasta, mutta ei vakuuttavaa. Ja taustat on jälleen äärettömän tylsät ja toisella puolella ikuisuuden kestävä dub. Reggae on siitä inhottavaa musiikkia, että se on joka helvetin hyvää tai huonoa. Jos bändin osuus ei ole tiukka ja mielikuvituksekas, niin koko levy romahtaa alhaisimpiin pohjamutiin, paitsi jos laulaja sattuu olemaan aivan ihmeellinen.

JENNIFER DAYE; TOGETHER/VERSION Varsin jumputtava rytmi, mutta Dayen oma sävellys on aika oivaltava. Hän laulaa hiukan samaan tyyliin kuin Kay, ääni vain ei ole niin kimeä. Dayen ja Kayn piisit ovat molemmat epäpopmaisia, mutta silti niissä on jotain mikä säväyttää, ehkäpä lauluääni tai tapa millä sitä aika ennenkuulumattomasti käytetään myös rytmisesti. Varsinaisia kertosaikkeitä ei ole, mutta piisin nimi toimii yhden sanan kertosaikkeenä. Kakkospuolen dubbiin tuo huilu mukavasti lisäväriä, muuten se kyllä junnaa paikallaan.

LEROY BROWN: GIVE THANKS/STAND FIRM
Leroy on kove jätkä, todellinen roots mies. Ainakin muihin Arawak-artisteihin verrattuna. Tässä on hiukan sellaista 70-luvun alun Money in my pocket meininkiä. Piano kilkattaa mukavasti ja urut takaavat meren vakauden. Leroy on hyvä laulaja, mutta niin ovat lähes kaikki muutkin reggae vokalistit. Reggaen laulaminen ei yksinkertaisesti onnistu ilman tiettyä määrää sielukkuutta. Kakkospuoli taitaa olla parempi. Se on jonkinlainen risteytys Cultures-ta, Heptonesista ja Max Romeosta, jos tuo nyt mitään ylipäätään kuvaa. Torvilla on merkittävä osuus taustoissa. Dubitkin onnistuvat varsin hyvin, osittain torvien ansoista.

Kaikenkaikkiaan Arawak-levyt ovat tyyppilistä lovers-rockia (=disco-reggaeta). Joka tapauksessa melkoisia vokaali-voimistelijoita

tuntuu löytyvän, tuntemattomia, mutta äärimmäisen sielukkaita. Yksi legendaarinen levy, jota en ole käsiini saanut, on GENERAL ECHON SEX EDUCATIONAL CLASS. Kakkospuolen Rupert Reidin AFRICA SHALL BE FREE on kuulemma hidas ja iskevä, militantti anti-apartheid hirviö. Arawak ei ole se levy-yhtiö, jolla on parasta tarjottavaa, mutta helmiäkin löytyy - levyt olen hankkinut Black Starista, josta niitä luultavasti löytyy vieläkin, tosin Arawakin edustus on kai jollain suurella firmalla Suomessa. Mutta Black Starista löytyy parempaakin, etten sanoisi parasta (esimerkiksi Israel

Vibrationin Crisis).

PETRI VESTELIN

ARAWAK RECORDS LTD. X

3 LIBRARY PARADE
CRAVEN PARK RD.
HARLESDEN, N.W.10
Telephone: 01 961 3098

HEI HEI
HEI HEI

ONKO SINULLA
ERILAINEN
MUSIIKKIMAKU?
MEILLÄ ON SINULLE
ERILAINEN
MUSIIKKI ~~LEHTI~~
LEHTI!

TUTUSTU
LEHTIPISTEESSÄ.

JÄNNITYSTÄ IRVIÖN LUKIJOILLE

KUKA VARASTI RUNORATSUN ?

Kuka varasti runoratsun? Miksi runoilijamme laukkaa päämäärättömästi yössään ilman uskollista ratsuaan? Siitä kertoo oheinen artikkelini.

Runoratsu on varastettu jo aikoja sitten, mutta jostain syystä sen katoaminen huomattiin vasta nyt. Kuinka maailman runoilijat ovat pystyneet edes hiljaiseen käyntiin -saati sitten laukkaan- ilman runoratsuaan, voit kysyä. Ja minä sanon, että se on hyvä kysymys.

Viimeksihän runoratsu on nähty jossain Ranskan maalla 1920 -luvun alkupuoliskolla, eikä siitä sen enempää, koska voimavarojen vuoksi tämä artikkeli keskittyy lähinnä 1970-luvun vihjeisiin, joiden mukana runoratsua on yritetty jäljittää. Keskityn nyt kolmeen päätapaukseen.

Aluetoimistomme mukaan ratsumme on nähty liikehtivän Muoniolaisen maanviljelijän Reino Vesurin mailla. Reino tunnustaakin hieman vaivautuneena olevansa "niitä pöytälaatikkorunoilijoita". Mutta onko ratsu Reinon tallissa? Ja jos on, niin missä kunnossa? Vastatkoon eräs Reinon runo:

*Aamulla ylös, ulos,
kylmää on perkele
ei ole ihmisten
elämää tää.*

Eli jos ratsumme on Reinon tallissa, on Reino kyllä tehnyt sille vanhan "munasta kiinni"-tempun, tiedättehän? Surullista...

Myös vastaavia "munasta kiinni"-syytöksiä on langetettu -ja täysin oikeutetusti- tamperelaisen runoniekän Kati Lill~~xxxxx~~in hartioille. Kati kuulemma on niin ruman näköinenkin, että tutkijaryhmämme epäilee tämän poliisikomendantin tyttären hyökänneen hurjassa seksikuumessaan ratsumme kimppuun tehden sen samalla kyvyttömäksi. Valitettavasti emme tähän hätään saa Kati-tytön luokkatietoisia vasemmistolaisesti värittyneitä runoja, koska eräs pääepäillyistä Dan Leinonen varasti minun kappaleeni kirjasta, jossa Katin runoja oli,

ja heitti sen koskeen.

Ja jutun pääsyytetyhän on tietysti kuuluisa Dan Leinonen. Hänen luona epäillään ratsun olevan, ja runoista päätellen onneksemme täysissä ruumiin ja sielun voimissa. Tällaisia ovat Danin runot:

Pelko ja viha

*Mä sanon et pelko
mut sä vaan viha
ja kaikki on
joo on.*

Kesäkuu

*Sä mietit mitä tehdä
istuuko vai juosta
mut mä sanon sikapuu
Kuotsikuotsi.*

Dan Leinosen näytteet vaikuttavat siis lupavilta, joten eiköhän poikaa odota asemalla kohta puoliin syytös valtion omaisuuden varastamisesta (Kuinka moni muuten tiesi, että se on valtion omaisuutta?).

Joka tapauksessa näillä henkilöillä ei ole mitään tekemistä runoratsun kanssa: Tommy Taberman, Arja Tiainen, Allen Ginsberg, Andre Breton, ja onhan näitä. Hyvää jatkoa.

JYRKI LEHTOLA

Tämän kuvan piitti alunperin
1970. oltiin. sivu 13

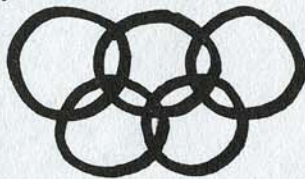

RAATI- LEVY

ELI ITSENSÄPALJASTAMISEN OLYMPIALAISET

Oheinen kuva on No Niin-lehdestä.
No Niin on sarjakuvalehti. 5 mk
postitse. Veli Ahonen, saarijärven-
tie 20 c a 6, 70460 KUOPIO 46

Niin, arvon raatilaiset kyllä todella no-
laavat itsensä perusteellisesti. Ainakin mu-
siikin ymmärrys heiltä puuttuu. Saattavat
olla siviilissä vaikka kuinka kivoja ihmisiä,
mutta tällaiset tyypit ovat vaarallisia yh-
teiskunnalle. Vai mitä Pirkko Lirkuttajamaa:

"Tämä on ihana levy. Tunnen hirveitä vä-
rähätelyjä. Tulee ihan mieleen kuubalaispojat
soittamassa calypsojaan, jotka ovat rommia
täynnä. Muistan kun olin tyttäreni ja miehe-
ni (God bless them. toim. huom.) kanssa Raw-
hidejen kutsuilla. Siellä oli niin porvaril-
lista, mutta vapautuneen käytökseni johdosta
partysta tuli hirmu vapautunut. Joo, tämä
levy tuo mieleen ihan letkajenkan, noin niin
kuin tunnelmaltaan. 8 pistettä, ei se ole
paljon, mutta on se enemmän kuin 7."

Tapio Papatti: "Hei tämähän on reggaeta. To-
sin en pidä tästä, mutta kun en tunnista e-
sittäjää, voi olla kovakin nimi, annan 10.
Tässä on (Pirkko hiljaa, minä puhun nyt) tun-
netta. Syvien silakka savannien silikoni
sielua. On kiva kattoo kun nappulat menee
tätä lujaa diskossa. Voi, voi se on kivaa.
Minun tapanani on puhua nopeasti ja tyhjän-
päiväisestä, joten annetaan asiamiehelle pu-
heenvuoro, Klasu. Muuten Klasu oliko se
trumpetti vai mikä soitin, jota tällä piisil-
lä ei ollu ollenkaan."

Klasu Järkinen: "Joo, eikä siellä ollut 2/17

tahtejakaan. Tällaiset tunteelliset rääkymi-
set ovat inhottavia, kuinkahan laulajan ääni
kestää. Minun koulussani ei tällaista tehdä.
Meidän pojilla on arrit ja kompit ja bravuu-
rit hallinnassa. Siks' niistä ei tulekaan
pidettyjä pop-muusikoita, soittotaitoa kun ei
nykyään arvosteta. Yks' päivä tässä satuin
eksyyän luokkaan missä yks' meidän bändeistä
soitti "Rock around the clockia", se meni i-
han kun alkuperäinen, ei tullu mitään läpi-
lyöntejä."

Kaikki yhdessä: "Kamalaa, ne vaan valittaa
vaikkei tiedä mitään. Ei Suomea saa arvos-
tella. Niillä on niin helppoo eikä tarvi
tehdä mitään. Miksei ne halua helpompaa, ja
antais meidän järjestää niiden tekemiset. Si-
täpaitsi ne on niin nuoria, nehän sanoo asi-
atkin yhtä yksinkertaisesti kuin ne todelli-
suudessa on, keksis nyt jotain krumeluureja
tai tekis sellaista viihdettä, mikä lepuuttas
ajatuksia. Sairasta musiikkia, raakaa ja
suttuista eikä melodioita. Sanoista ei saa
selvää, mutta kyllä niissä turhia valite-
taan."

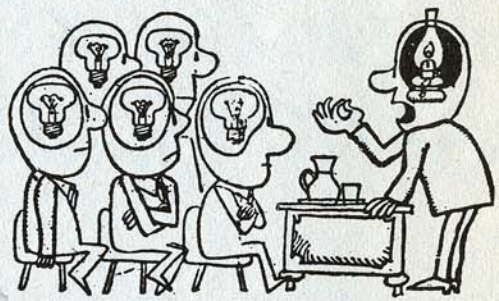
Jahnukainen: "Valitsin tämän levyn, ehkä
raati sitten pitää seuraavasta. Mutta kyllä
näissä kaikissa on puolensa. Sellasia oival-
luksia, ei kylläkään mitään laajempien to-
tuuksien tajua. Katsellaanpa mainoksia."

Jahnukainen

JAHNUN SIAT

AAARGH.
HYVÄ RYTMII,
TULEE IHAN
NUORUUS
MIELEEN

PIRKKO

TAPANI

KLASU

ja
oppilaat

Muuten Papatti, jos luet tämän ja tunnistat kaverin, jonka pää on omasi paikalla (älä innostu, ei se onnistu kuin kuvissa) ja lähetät vastauksesi Irviöön, keksimme sinulla yhden lauseen, jota saat vapaasti käyttää aina reggae -levyjä soittaessasi sen iänikuisen tunnetta jutun sijaan.

Teksti: Uuden aallon artisti Levyraadin käsittelyn jälkeen.

SAKKOJA MAKSAMASSA?

Tampereen nuorisotoimiston kunniakkaan valtauksen jälkimainingeissa pidettiin Tekulla ?? 1980 ns. sakkokonsertti, jonka esiintyjälistalla oli kovia nimiä; Eppu Normaali, Juice & Slam, Sika, Beat the Meat, Sensuuri ja yksi yli muiden: Alkuperäinen Virtanen! Niinpä yksi sun toinen tunti henkilökohtaiseksi velvoitukseksi olla mukana seuraamassa tätä ikimuistettavaa tapahtumaa.

Me emme aavistaneet tapahtuman vetovoimaa vielä silloinkaan, kun kävi ilmi, että ennakkoliput oli myyty loppuun. Niinpä silmittömässä sinisilmäisyydessämme lähdimme paikanpäälle kärkeä lippuja. Vasta perillä huomasimme, että olimme tulleet aivan liian myöhään: paikalla patsasteli väkeä lähes silmäkantamattomiin, alkoi tuntua siltä, että Virtanen todellakin esiintyisi, koska me varmasti jäisimme ulos (vrt. Murphyn laiti). Kun sitten ilkeät

järkkärit vielä hätistelivät kaikki liputtomat nuoret (joita lienee ollut lähes sata) ulos kylmään, tuli oikea hetki muuttaa strategioita. Vaihtoehtoina olivat lähinnä joko tyylikäs perääntyminen (jonka allekirjoittanut valitsi) tai yritys takaovesta sisään (jonka hän moraalittomana hylkäsi). Nätilän ja kumppaneiden valittua jälkimmäinen vaihtoehto huomasin hetken kuluttua itsekin olevani kärkkymässä sisään pääsyä "suhteilla" (mikä osoittaa, että ainakin tässä moraalilla oli melko suhteellinen käsite). Esitettyämme lehdistökorttimme + selitykset kuuluja Wiljami päästi meidät sisälle (Hyvä! Se oli reilusti tehty!). Tässä vaiheessa Eput olivat juuri siirtymässä pois lavalta, viimeisenä piisinä kuultiin Eppujen ja Slamin yhteisesitys "Njet njet"istä. Tämän siirtymävaiheen jälkeen Eput poistuivat ja Juice & Slam alkoivat soittaa. Ja piisien välillä Juice kehui/haukkui/

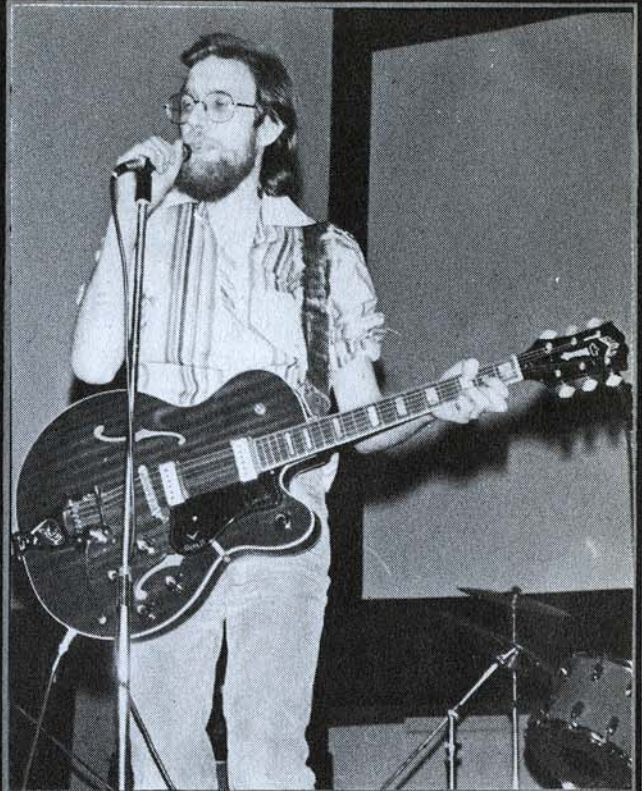
Juice
&
joukko
enemmän
tai
vähemmän
humaltu
neita
rock hen-
kilöjä

kiitti/ivasi ja filosofoi sekä ihmetteli mikä on Tampereen apulaiskaupunki (vrt. apulaiskaupunginjohtaja Lehtinen, joka tuntuu olevan vittumainen byrokraatti). Slam soitti melko mukavasti, ja hitti "Ei elämästä selviä hengissä" tuntui purevan Tampereelaiseen punkkarijengiinkin.

Valkeakoskelainen Sika soitti oikein mukavaa musiikkia ja kuului illan positiivisiin yllätyksiin (tosin Sika on jo aiemminkin hyväksi havaittu). Mitään mellakkaa ei syntynyt, vaikkakin Sikojen laulaja/kitaristi Kuronen sitä ennen esiintymistä tuntui pelkäävänkin. Tampereella kun ei aina tunnuta suvaitsevan ulkopaikkakuntalaisia bändejä.

Illan odotetusta kohokohdasta, Virtanen-yhtyeen esiintymisestä, muodostui (odotetusti???) illan floppi. Veltto tuli kyllä lavalle, [REDACTED] [REDACTED] mutta yksin (myöhemmin mukaan tulivat mm. Juice ja Appo sekä Nokian suuri Strömberg - oliko se Beat the Meat?) ja systeemit menivät lopullisesti sekaisin. Veltto ei ollut parhaimmillaan, pikemminkin vittuuntuneimmillaan. Kaikesta tuosta sekoilusta sai jotenkin tylsän vaikutelman, ei siinä ollut juurikaan karismaa. (selittelyä toisaalla tässä lehdessä)

Mutta olipa konsertti mitä oli, pääasia eli sakot kai tuli porukalla maksettua ja yhteishenki toivottavasti tiivistyi, sillä ei nuorison asioita olla vielä ratkaistu. Tarvitaa enemmän väkeä ja vähemmän byrokraatteja. Ei näitä

"Vanha pierupiipari" vauhdissa

hommia hoideta kuntoon kukkapuskalähetystöillä eikä kiväärelläkään, vaan pitkäjänteisellä, määrätietoisella ja voimaperäisellä strategialla.

VELTTO V. IRVIÖN PIKAHAASTATTELUSSA !!

IRVIÖ: Mitäs olet viime aikoina hommaillut?

VELTTO: No joo, mitäs tässä, aika hiljasta on ollut, ei oo paljoo keikkoja, mutta ei sen väliä, sillä mä odotan, että tää maailma pääsee samalle ^{tasolle} kuin minä. Ja mä odotan, että ne egoistit, jotka nimittävät mua egoistiksi, on samalla älykkyytasolla kuin minä, niin sitten voi alotta meiningin. Hesassakin keikalla jengi meni ihan kipsiin, kun mä heittelin lennokkaita lauseita ja muuttelin ääntäni, ei ne päässeet mukaan meiniinkin. Mutta kai sitä täytyy tästä Hesaan kuitenkin muuttaa, saa nyt nähdä.

IRVIÖ: Minkäs takia Virtanen ei esiintynytkään Tekulla sakkokonsertissa?

VELTTO: No se johtui siitä, kun ei saatu treenikämpää. Kyllä kaikki pojat olis halunnu ja piti ideaa hyvänä, mutta ehkä sitten joskus tulevaisuudessa Virtanen on vielä koossa. Parit treenit täytyy kumminkin pitää, ettei käy

niinkuin joskus, että ilman reenejä keikalle ja kaikki menee vituiksi.

IRVIO: Mistäs johtui Beat the Meatin räpellys?
VELTTO: Ei mistään, pojat oli paikalla ja halus soittaa, niin mikäs siinä. Se on yks paskan hailee mitä siellä soittaa.

Näin siis vestaili Veltto, ja tapansa mukaan (?) heitteli asian vierestä. Tuollaisella tyhjällä lässytyksellä egoismista ynnä muusta hän vain entisestään hämähäyttää filosofiansa sanomaa. Tuskinpa tuon tason jutuilla kenenkään älykkyytystasoa nostetaan. Vai on se sama mitä soittaa? Niinpä niin, massatoki lienevät onnessaan vaikka vain näkisivät vapahtajansa..... Ei Veltto ole niin suuri vaikuttaja, että hän halveksimalla yleisöään saisi aikaan positiivista vastareaktiota, eli että ihmiset alkaisivat ajatella tosissaan, että mistä oikeastaan on kyse.

KONSERTISTA JA VELTOSTA KOMMENTOI
JOUNI KALLIOLUOMA
HAASTATTELIJANA TOIMI
EELIS KIVIKOSKI

TIGERS: HOT WHITE ROCK (POKO PÄLP 13)

Nyt kun voidaan jokseenkin kiihkottomasti kuunnella Tigersien levyjä. Kiihkottomasti sen takia, ettei ne enää soita rockabillyä ja toisaalta taas sen takia että rockabilly-kaverit ainakin minusta ovat osoittautuneet mitä huumorintajuisimmiksi ja mukavimmiksi kavereiksi. Toisaalta taas voi olla, että liiallinen tietynlaisen erikoisuuden tavoittelu saa minut kirjoittamaan kehuarvostelun Tigersien uusimmasta levystä. Toisaalta taas kyllä minä tykkäsin niistä aikaisemmistakin. Toisaalta toisaalta.

Tigers on tyylikäs, Teddy on tyylikäs ja soittokin on tyylikästä. Sanat ovat tietysti korneja, mutta kuka niitä kuuntelee kun musiikki on näinkin kovaa. Kuka kuuntelee? Tällä levyllä on monen tyyllisiä kappaleita, niin ettei varmaan tyhmempi löydä tältä sen kummempaa yhtenäistä linjaa. Tosin vain tyhmempi sellaista etsiikin. Vai mitä, pojat? No skaala on laaja; J.J.Calea, jotain Edmundsia, rockabillyä ja mistä minä niitä kaikkia tiedän, Jaa, ennen kuin päätät mikä on tämän vuoden paras biisi, kuuntele Tigersien "Big bad world".

JYRKI LEHTOLA

(Minusta ölpee kuulosti kokoelmalta huonoja Hurriganes-piisejä huonosti esitettynä lepusilla soundeilla. Lat.Huom.)

TÄESÄ PITI OLLA KUVA
EPPU NORMAALISTA, SE
EI MAHTUNUT, KUVA
LÖYTYYNÄ SIVULTA 8

M.SYRJÄ
VÄS.
&
SALAPERÄINEN
HERRA K.
OIK.

KUVASSA EPPU NORMAALI-YHTYEEN MARTTI SYRJÄ JA SALAPERÄINEN HERRA K., JOKA OMISTAA MM. SOUNDIN & ROKIT-LEVYMERKIN, "NEUVOTTELEVAT" EPPUJEN MAHDOLLISESTA SIIRTYMISESTÄ ROKITILLE. HURJAT HUHDUT KERTOVAT H:RA K:N LUVANNEEN POJILLE SEITSEMÄN KUUKAULTA STU-DIOAIKAA UUDEN LP:N SÄVELTÄMISTÄ VARTEN. "EI RIITÄ", VÄITETÄÄN MARTTI SYRJÄN KOMMENTOINEEN SALAPERÄISEN H:RA K:N TARJOSTA.....

EPPU NORMAALI: AKUN TEHDAS (POKO PÄLP 12)

Tästä levystä on jo kirjoitettu ja puhuttu paljon ja hyväksi se on yleensä havaittu. Itsekin pidän Akun Tehtaasta melko paljon, sillä kokonaisuutena tämä on melko hyvä levy sisältäen muutamia helmiäkin. Levyn ylivoimainen ykkönen on sen avauspiisi "Vanha kellarissa valittaa", joka sekä sanoituksen että sävellyksen puolesta on ilmeisvää hittiainesta. "Puhtoinen lähiöni" on myös Eppu-klassikko. Yleisesti ottaen levyn sävellykset ovat mallikkaita.

Saarelan sanoitukset ovat kautta linjan melko mukavia, joten toivoo sopii ettei hän kokonaan hylkää Eppuja. Muista sanoituksista täytyy sanoa, että ne sanaleikkeinä menettelevät, mutta ei niitä kyllä koko LP:llistä jaksaisi kuunnella. Nämä, lähinnä Martin tekemät, lyyriset suoritukset edustavat Eppujen viihteellisempää puolta; etten sanoisi liiankin viihteellistä. Herää kysymys siitä, onko Eppu Normaali luisumassa kaupallistumisen myötä T.KansaJamppaTuominenMarkkuAro -linjoille (=mitäänsanomattomuuteen)? No, tämä oli kärkeistys, mutta on mielenkiintoista seurata mitä jatkossa tapahtuu.

JUONI KALLIOLUOMA

13

äpyli

ÄPYLIN NIMI OLI ENNEN ÄPYLI JA UTU

PRUTUI TÄNNE PRUTUI...

UTU PRUTUI TÄNNE

PRUTUI ÄPYLI

ÄPYLI PRUTUI TÄNNE

PRUTUI TÄNNE

KIINNITTÄKÄÄ TURVAVYÖNNE! VIISI-OSAINEN JOHDATUS ÄPYLIN MAKEAN ELÄMÄÄN ALKAA NYT. YKSI, KAKSI, KOLME, 4, VIISI: ETKÖ SINÄKIN JOSKUS LUULLUT ETTÄ ÄPYLI SIAITSEE TUOLLA SEINÄJOEN PUOLESSA TAI ETTÄ HELSINKI ON ÄPYLIN OTTANUT ASUKKAAKSI. VAAN EI OLLESKAAN. EI. ÄPYLI ON SUURIKYLÄN POIKIA KESÄLAHDELTA, JOENSUUN TIENDILTÄ. MINUSTA SUURIKYLÄ ON AINA OLLUT JOKILIIKENNEKESKUS, EIKÄ LIENE AIVAN MAHDOTONTA PAATTIA SAIMAASEEN KANTAA. AHVEN KÄY ONKEEN VAIKKA EI NIITÄ AINA SYÖDÄ ILKEÄ. KAUPASSA MYDÄÄN JUOMIA JA SAVUKKEITA, AURINKO PAISTAA. PÖLYKAPSELI SAAPUU KAUPUNGISTA; TUKAHUTTAVAA. MINÄ EN TIEDÄ ÄPYLI UTU PRUTUISTA PALJON MITÄÄN. LUKIJA EI TÄSSÄ VAIHEESSA TIEDÄ SITÄKÄÄN VÄHÄÄ. HASSUA. MITÄ ÄPYLI UTU PRUTUI TIETÄÄ LUKIJASTA? MITÄ YLEENSÄ IHMISET TIETÄVÄT TOISISTAAN ENNENKUIN HE KOKOONTUVAT VIIKOKSI TORILLE KATSOMAAN. KETÄ SITTEN KIINNOSTAA, ONKO ÄPYLI KUUNNELLUT SUOMEN TALVISOTAA VUODESTA -75 TAI ONKO ERNO KÄLVÄT SÄLÄINEN TEHNYT NIIN

JO VUODESTA -74. SYTYTTIKÖ MY BOY LOLLIPOP ÄPYLIN KEHDON LIEKKEIHIN? OLEN KAUAN TUUMISKELLUT, OLIKO ÄPYLIN 1. LAINATUN BASSOKAAPIN MERKKI TENDER VAI POX. MILLOIN ÄPYLI ALKOI SOITTA, KUKA SOITTI MITÄKIN, MIKÄ ON PARAS KITARANKIELI PAKSUUS? VOI, VOI KUN EI NYT TULE MIELEEN.

***

ÄPYLI OLI ALUNPERIN PUNKROCKYHTYE, MUTTA PUNK ON JÄÄNYT JONNEKIN KUULEMMA. VAIKKEI HETI ENSI SILMÄKSELÄ HUOMAISIKAAAN NIIN MINUSTA AINAKIN ÄPYLI ON PUNKIN LAMPUN HENKI. ASIAN YDIN TODETAAN SANDISSA NO FUN. KUUNTELE ÄPYLIN JOHANNA SINGLE TÄMÄ RUUMIS / IHMISEN POIKA JA ARVAILE SITTEN KUKA SINÄ ITSE OLET. EI MITÄÄN HAUSKAA AINAKAAN. ÄPYLI LAULAA AINAKIN ÄPYLIN KANALTA REALISTISESTI. FINANSSIPELISSÄKIN VAIHTELEVAT HYVÄT JA HUONOT AVAT. ÄPYLIN LAULUT SYNTYI HUONOSTA AVOISTA: SILLOIN KUN RIIPPI ON AIKAA OLLA PAIKALLAAN JA KIRVOITTA. "JA YLEENSÄ SILLOIN KUN TUNTUU HYVÄLTÄ EI TUU MIELEEN KÄÄN TEHDÄ BIISIÄ, SITÄ VAAN ON ONNELLINEN." TUMMAT SÄVYT LÄIKKYVÄT ÄPYLI TUOTEISSA, MUTTA SELLAISTA VOI ELÄMÄ OLLA. ÄPYLISTÄ HUOMAA ETTEI OLE YKSIN KAIKEN SONNAN KESKELLÄ.

MARTTI PABLO JARI

KUVA: VAIKUMAAJA

KUVA: MILOKUVAAVA

ÄPYLISÄ ON IHAN OIKEITA SOITTAJIA KUTEN TARKKAAVAINEN LUKIJA ON JO KUVISTA HUOMANNUT. JARI KUPIAINEN SOITTA BASSOA, LAULAA JA VIRITTÄÄ MARTTI KUPIAINEN KITARAN, JOLLA MARTTI SÄVELTÄÄ. PABLO PAMPPUNEN LYÖMÄSOITTA. MARTTI MYÖS TEKEE SANAT, SIINÄ OHESSA IHAILEN TUOMO S:ÄÄ, JOKA PISTI **SEN** KITARASOOLON OMAKUSTANNUS SINGLEN B-PUOLELLE. KYSEINEN SINGLE - NYKYAIKA/ MITÄS TÄMÄ NYT SITTEEN ON? - VALMISTUI KESÄLÄ -79. RUMPALI PAMPPUNEN KASVOI TURUN RIKKAASSA KULTTUURIERÄMAASSA, KUNNES LUOPUI TOIVOSTA JA MUUTTI KAUKAS POIS. JARI SAATTA OLLA MARTIN VELI. KESKI-IKÄ LIENEE -57 VUOTTA ELI MONTA YÖTÄ ON JÄÄNYT TAAKSE. IHMISEN ELÄMÄ ON LYHYT - KVLÄSTYMISEEN ASTI. LANKA PALAA. TAI EI SITTEENKÄÄN. SAVUKE JA PIIPPU PALAVAT, ALKOHOLIKIN. LANKA VAIN KYTEE. MARTTI SELITTÄÄ: "KUVITTELEN ETTÄ AIKA ON VIIVA. MINÄ KÄVELEN VIIVAA PITKIN JA SIINÄ VIIVASSA ON PYKÄLIÄ. JA NIISSÄ PYKÄLISSÄ LUKEE JOTAIN, YHDESSÄ LUKEE 29.9.1979. JA SIITÄ PYKÄLÄN KOHDALTA MINÄ HYPPÄÄN ILMAAN JA ILMA LIIKKUU (=TUULEE) JA MINÄ LIIKUN ILMAN MUKANA ETEENPÄIN JA ILMAN LIIKE LOPPUU (=TYNY) JA MINÄ PUTDAN VIIVALLE TAAS. JA VIIVASSA ON PYKÄLIÄ TAAS JA NIISSÄ LUKEE JOKAISESSA JOTAKIN. SIINÄ PYKÄLÄSSÄ JONKA LUOKSE MINÄ TIPUN LUKEE ETTÄ 3.4.1980 "

SUURIKYÜSSÄ EI EHKÄ ONGITA AHVENEITA PELKÄSTÄÄN. ISÄNTÄ JA KAUPPIAS NUKKUVAT KAMALASSA SYYS MYRSKYSSÄ UMPIHANGESTA PUHUMATTAKAAN. KÄYVÄT TAVAN VUOKSI VESSASSA JA ILTAKÄVELYLLÄ. EMÄNTÄ PANEE PYYKIN KONEESEEN. YKSI NAAPURIN POIKA OLI PERJANTAINA AMPUNUT ITSEÄÄN, MUTTEI KUOLLUT. PÄÄSI SENTÄÄN TEHO-OSASTOLLE SELVIÄMÄÄN. JOTKUT IHMISET SELVIÄVÄT PUTKASSA. PAAVO AMPUI ITSENSÄ JO VUOSI SITTEEN. EHKÄ HÄN LOPUSSA TUNSI ETTÄ OLI SITTEENKIN OLLUT OLEMASSA. ***

KUKAAN EI VOI VÄLTTYÄ KIRVOJEN LUKEMISELTA. MARTTI SANOO: "PARAS LUKEMANI KIRVA ON LUKEMATTA VIELÄ. EHKÄ SE ON TEKEMÄTTÄKIN VIELÄ. EHKÄ SEN KIRVOITTAJA ON VIELÄ KEHDOSsaan. TAI PURJEHTIMASSA." TOIVOTAAN ETTÄ PARAS ÄPYLI ON VASTA TULOSSA, VAIKKA MINULLE RIITTÄÄ TÄMÄ NYKYINEN PARAS ÄPYLI. SUOMEN SUOSITVIN PARAS ÄPYLI OLISI JOTAIN IHAN MUUTA. TERAPIARYHMÄT MUUTTUVAT LISTAYKKÖSIKSI. NO FUN TILANNE SIIRTYY SEURAVALLE ALKAVALLE, KENTIES IHMISEN POJALLE JOKA HALUAA ELÄÄ EIKÄ UNELMOIDA. KUITENKIN ELÄMÄÄ UNELMOIDAAN.

EN MINÄ ENÄÄ OSAA ENKÄ JAKSA MITÄÄN SANOA, EI TUO TÄHÄN MENNESSÄKÄÄN OLE ... NO NÄIN KAI POJAT SIELÄ JOSSAIN, ATTE HELSINGISSÄ JA LUKIJAT KOTONA JNE

f. js.

MAHTI- MUSAA

BOB MARLEY AND THE WAILERS: SURVIVAL

Marley on jossain haastattelussa selittänyt sitä, että tekee joskus välillä löysiä levyjä. Hän sanoi olevansa niin militantti jehu, että täytyy löysätä hetkeksi, muuten homma menee ööveriksi. Pikkusen epäilin, mutta en epäile Survivalin jälkeen. Sitäpaitsi ei ne levyt Live at Lyceumin ja Survivalin välissä huonoja olleet (ehkä Babylon by Busia lukuunottamatta).

Tämä on täydellinen levy. On hölmöä sanoa, että sanat ovat taistelevia ja tietoisia, sillä musiikki on yhtä tietoisista ja taistelevaa. On hölmöä sanoa, että musiikkisykkii ja svengeaa, sillä myös sanat sykkivät ja svengaavat. Todella kypsää musiikkia, ehkä kaukana proto-roots-reggaesta, mutta täysin sen hengen mukaista, entistä oivaltavampaa ja tarkemmin maaliinsa osuvaa. Marley tunnistaa vihollisensa ja tietää missä on sorrettujen, tässä tapauksessa mustien, voima.

Levyllä on aikalailla popmaisista jippoja ja varsinkinsävellykset ovat sellaisia ralleja, ettei tarvi olla reggae-kompeista nautiskelija, jotta pitäisi tästä. Kevyestä musiikista-hän tässä on kyse ja koko alueen keinot ovat sallittuja, varsinkin jos niitä käytetään maukkaasti. Survivalin rinnalle saa pistää sata Beethovenia, eivätkä ne kerro tästä ajasta ja tämän ajan ihmisen tunnoista tuhannetta-kaan osaa siitä mitä Wailers. Marleyn vokaaliosuudet ovat parempia kuin koskaan, täynnä tuskaa ja vakautta ja entistä "luonnollisempia" (jos se on mahdollista). Puhaltimet ovat ähkerassa ja kokonaisuutta rikastavassa valtavasti rikastuttavassa käytössä. Sekä naiset että mieskuoro -osuudet tekevät puhdasta jälkeä.

Marleyn ohjelma on entistä selvemmin mustien poliittisen tietoisuuden ohjelma. Rastahenkisyys on selvästi lievempää kuin alkua-

koina. Hän on siirtynyt jamaikalaisuudesta kohti afrikkalaisuutta. Ainoa tapa voittaa taistelu on mustien yhdistyminen ja tuki toisilleen, olipa sitten synnytty missä maailmankolkassa tahansa. Mitään pilvilinnoja hän ei rakentele. Päämäärä on saavutettavissa pikkuhiljaa ja ankaralla taistelulla, mutta se on päämäärä, jonka vuoksi kannattaa uhrata (itse asiassa uhraus on myönnytys, mahdollisuus nähdä itsessään ja muissa kaikki positiivinen voima, joka ihmiseen voi sisältyä).

Rastafarismissa on kyllä jotain perin merkittävää, jos se mahdollistaa näin realistisen ja vakuuttavan julistuksen. Ja reggae on mahtimuraa.

Toivottavasti valinta on omista käsissäsi, kappale "Survival" kertoo ainoan mahdollisen suunnan. Osia Survivalista:

*Some people got everything
" got nothing
" got hopes and dreams
" got no aim it seems
Some people got plots and schemes
" got ways and means
" got the facts and claims
" got the pride and shame
Some people put the best outside
" keep the best inside
" can't stand up strong
" won't wait for log
(Bob Marley)*

PETRI VESTELIN

LISÄÄKÖ MAHTIMUSAANKO ???

VANDAALIT: NAMUJA LAPSILLE (HILSE)

Vandaalit on tehneet hienon levyn. Oikein kunnan rokkilevyn. Se, mitä Miettinen sanoi uusimmassa Hilsessä on paljolti samaa mitä minä sanon ja mitä jokaisen kunnan ihmisen pitäisi sanoa. Perkele, onko Vandaalit Suomen ainoa punkkirokkibändi, joka viljelee hauskaa naisten alapörsänastoa. Minä tykkään jotta se on hienoa. Ja Vandaaleissa on enemmän energiaa kuin yhdessäkään suomalaisessa punkkirokkitaikimikä vaan rokki-yhtyeessä. Ja energiahän on se juttu, jota hipitkin mietti jne. Kuunnelkaa vaikka Vaavia ja Vandaaleita peräkkäin ja naurakaa Vaavin teenäisyydelle. Voitte nauraa myös Vandaalien teenäisyydelle, ei se miunua liikuta.

JYRKI LEHTOLA

tapaus: This Heat

paikka: Turku

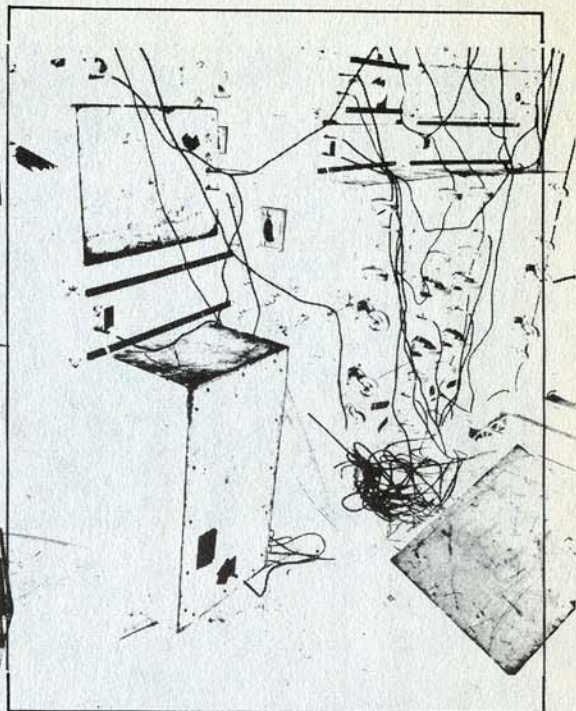
aika : 100480

...mies virnistää, kopeloi hetken säätimiä ja hypähtää alas lavalta. Toiset olivat jo näkymättömissä. Lava esiintyy yksinään väreillen sinistä ja punaista. Nauhalta kuuluu tasapaksua juminaa. Ensimmäinen osa on päättynyt

Ilmeisesti yhtye esiintyi Suomessa vain kerran. Rockadillo siis jaksaa ylittää. Samoin kyseinen esitys. THIS HEAT tilannetta on vaikea kuvailla, sanat jäävät seinäpaperiksi. Tilanteen kuvaaminen tarvitsee toisen tilanteen eli minun pitäisi taiteilla tai sylkäistä tälle paperille This Heatin veroinen kuva. huh. Se on alusta alkaen värinää, raastavaa oksennusta ja pilvää. Ääni tulee, jumalauta, ääni tulee. Se on siinä täydellisesti, muusikoita ja vahvistinlaitteita ei edes huomaa. Kaiken lisäksi erinomaisen nautittavaa suurinakin annoksina. Suomalaiset elostelijat eivät ikinä pysty näin dynaamiseen elämäntulokseen tai sitten ainakin kotimainen yleisö nauraisi heidät pois esiintymislavalta. Kuomulle tällainen sopii, hiphei.

Ennen todelliseen tapahtumaan heräämistä 'muusikot' kävivät reggailemassa diskolattialla. Sattumoisin olin juuri alkupurkauksen aikaan kiinni sähköfortunan kahvassa, kun rumpupalikat soivat ja pallo kusi siinä samassa.

taskulaskin konepistooli muovi urut
kenkä vietnam yskiminen etusormi sukka
ilme silmät ilo runo tuhkakuppi harmaa
Mitä yhteistä? This Heat
Rajoitetut keinot luovat uusia muo-
toja, on joku taidemies joskus kommentoinut.

Charles Bullen, Gareth Williams ja
Charles Hayward soittivat, kuulemma.

JS

SLOW TRAIN MOVING...

Useinpa levyjen kuuntelu on omien laukkavien mielikuvien ja tunteiden laiskaa tarkkailua. Musiikkia on niin helppo kuunnella, sen kun vain vääntää nappulasta; niin se käy, korvasta sisään, korvasta ulos, niinkuin torimumojen jutut. Musiikin KUULEMINEN on vaikeampaa: mutta kun musiikin kuulee, sen myös NÄKEE ja AISTII. Voimakas, siäisesti jännevä musiikki on helpommin kuultavissa kuin kuivettava Money M -meininki. Jännevä, rehellisesti tehty musiikki välittää tietoisuutta, sisäisesti voimakkaaseen musiikkiin on helppo upota, siinä elää. Alituinen kyseleminen ja kelailu jää sivuun nykyhetken merkityksen kasvaessa, löytyy jatkuva läsnäolo, joka ei selityksiä kaipaa. Syvähenkisen taiteen luominen edellyttää tekijältään rohkeutta, ja tilanne on sama diggarinkin kohdalla; oma rajoittunut identiteetti on pantava peliin, jos haluaa, että jotain virkistävää tapahtuisi tässä tukkoisessa arkitajunnassa.

Reggaen, punkin ja muunkin kunnollisen rock'n'rollin voima perustuu siihen, että musiikki välittyy sellaisenaan ihmisiltä ihmisille - ilman että räkäiset markkinapellat pääsevät moneypulaatiokikkoiheen väliin. No, kunnan jätkät eivät ole milloinkaan helppoheikkien riepotelavissa, eipä myöskään Bob Dylan. Ajattelinkin kirjoittaa jotain Dylanin Slow Train Coming -lp:stä, koska tämä levy on (jälleen) osoittanut Dylanin rohkeuden uudistuvana taiteilijana. Toisaalta tämä levy on mielenkiintoinen siksi, että Dylan on (jälleen) saanut monet diggarinsa lentämään perseelleen hämmästyksestä. Kolmanneksi: mielestäni tämä levy on elävän legendan yksi huomattavimmista.

Levyn kappaleet ovat kaikki tunnelmaltaan nerkkiä ja pehmeitä, mutta eivät hauraita. herkkyyks ei ole heikkoutta, tämänhän on leijona-Marleykin todistanut. Dylan on tosissaan,

niin kuin aina: laulu on jyräävän määrätietoista, piisien komppi on usein takovaa. Dire Straits -miehet tuovat kuvioihin omia svengejä keventäen näin piisien tunnelmaa. Sävellykset ovat kautta linjan yksinkertaisia, selkeitä ja jänneviä. Dylan on täynnä varmuutta, LP:n yleisilme on voimakas - tähän mennään mukaan tai sitten ei.

Joku sanoi, ettei Dylanin (näissä) sanoituksissa ole mieltä. Ovat kuulemma uskonnollisia, eikä uskonnollisissa sanoituksissa ole mieltä. (vai onko - reggae?) Taas on jääty kiinni asian pintaan, kiinnitetty huomio muotoon eikä ymmärretty koko jutun sisällöstä yhtikäs mitään; itkeskellään, että vanha kunnan barrikadibob on juossut hättäännyksissään hihhulimumojen turvalliseen katveeseen. No, minulle ainakaan ei ole merkityksellistä se, että Dylan on liittynyt jonkin lahkon jäseneksi - tärkeintä on tuo Dylanin sisäinen uudistuminen ja sen merkitys. Dylan on löytänyt uuden näkökulman todellisuuteen; hän on tajunnut muutamia Perusjuttuja, joita ei käy sivuuttaminen, jos mieli murtaa oman rupisen oravanpyöränsä. Todellisuudessa ei ole muuta parantamisen kohdetta kuin ihminen ja hänen organisoimansa pahoinvointi. Tosi muutos ei lähde ulkoa vaan sisältä (Gonna Change My Way of Thinking).

Slow Train Coming -juttu ei ole vanhojen hapatusten vilvoittelua. Ei, sehän on meneillään koko ajan. Dylan ei ole seonnut, hän ei ole hihhuli eikä paatoksellinen hölmö. Dylan ei olisi Dylan, jos hän tekisi kompromisseja. Kompromissit tuhoavat ja kangistavat, Dylan ei tuhoudu eikä kangistu! Ja miten voisikaan, pulpuaahan hänen laulunsa lähteestä, joka on itse elämä.

ARI HARMANEN

HERROJEN METKU WURSTI

LILIN SNADI

VENYÄ MAKSA RAVINTOLA KÄYTTÖÖN

AITO SUOLI KÄÄRE SULLA SIELÄKIN

HAM SAUSAGE

OTI

LISTA

KATO KITARA KOURA KUDPAISEE

IT'S UNFAIR!
JA PASKAT

VAIH DAN TÄSSÄ KUTEET JA MITÄS SITEN? NO PIRKKALAA LEHTEE TEKEEN

انسان في السجن
لا يملك حق

ANNA TULLA KERRAN PÄIVÄSSÄ T: ROTE

MANI POKI

...KYLLÄ ME HOIDAMME NÄMÄ ASIAT...

KITARAPUUSTA LÄHTEE LEHTIÄ

NUOLI

LISÄÄ HEAVY-ROCKIA OSASTOLLE

KANNON PÄÄLLÄ SEISOMISEN MAILMANENNÄTYS TEHTY NOKIALLA PÄIN BRAVO

JYTY-MUSAN JÄTTEJÄ OSA 1: MOTOR- HEAD

(OSA 2 KIRJOITETAAN SITTEN
KUN NIITÄ MUITA JÄTTEJÄ KUIN
M-HEAD ILMAANTUU.)

Motorhead on jäänyt jostain syystä Suomessa vain pienen diggaripiirin tuntemaksi. Viime kesäisestä punkarock-vierailusta huolimatta ei bändiä ole täällä juuri lainkaan noteerattu; punkarock -jutuissa kerrottiin lähinnä Motorhead-miesten öllisistä töppöilyistä, eikä bändin musiikilliseen antiin juurikaan puututtu, ja jos puututtiinkin, niin ei ei ainakaan mitenkään myönteisessä valossa.

Tämä bändin lähes kokonaan huomioonottamattomuus on hämmästyttävää, sillä bändi on tehnyt tähän mennessä kolme erinomaista albumia ja nipun erinomaisia singlejä. Motorheadin toinen LP "OVERKILL" on mielestäni rock-musiikin klassikkoja, yksi 1970 -luvun parhaita rock-levyisiä Sex Pistolsin "Bollocksin" ohella. No, Overkilliin palaamme myöhemmin, aluksi historiikkaa Motorheadista.

HISTORIAA

Kaikki alkoi siitä, kun LEMMY erotettiin HAWKWINDistä. Ennen Hawkwindiä 60 -luvulla Lemmy mm. soitteli Suomessakin käyneessä r & blues bändissä ROCKIN' VICARS ja toimi JIMI HENDRIXin roudarina. Vuonna 1971 hän liittyi Hawkwindiin. Maaliskuussa -75 Hawkwindin neljännen Amerikan kiertueen aikana Kanadan tulliviranomaiset pidättivät Lemmy huumeiden hallussapidosta, ja hän joutui putkaan muutamaksi päiväksi. Monien suureksi hämmästykseksi, erityisesti Lemmy itsensä, bändi päätti erottaa Lemmy. Lemmy itse on sanonut erottamisestaan: "kun on ollut bändissä viisi vuotta, elänyt kuin paita ja perse kavereiden

kanssa, ei uskois lentävänsä bändistä pelkän putkareissun takia" (erittäin vapaa käänös). No näin kuitenkin (onneksi??) tapahtui. Mirriitoja ei kuitenkaan enää ilmeisesti ole Lemmy ja Hawkwindin jätkien välillä, Lemmy on ollut yllätysvieraana monilla bändin keikoilla. Kaikkien Lemmy bassonsoittoa diggaavien olisi syytä tsekata Hawkwindin live-tupla "A SPACE RITUAL (v.1973), joka kosmisen tajunnanlaajennusmusiikin ohella pitää sisällään Lemmyn mahtavaa jytäbassottelua, joka myöhemmin on tullut tutuksi Motorheadin levysiltä.

Erotetuksi jouduttuaan perusti Lemmy kesälä -75 Motorhead-nimisen yhtyeen. Nimi tulee Hawkwindin "Kings of speed"-singlen B-puolen piisistä, joka jäi myös Lemmy viimeiseksi Hawkwind-sävellykseksi. Alkuperäisessä Motorheadissa soittivat Lemmy lisäksi LARRY WALLIS kitaraa ja LUCAS FOX rumpuja. Tällä kokoonpanolla bändi kelaili noin vuoden verran. Hommasta ei kuitenkaan tahtonut tulla mitään, syynä oli mm. PINK FAIRIESien (jossa Larry Wallis myös soitteli) ikuisesti jatkuva jäähyväiskiirtue, joka näinollen vaikeutti myös bändin harjoittelu mahdollisuuksia. 1976 alkuvuodesta M-head levytti ensimmäistä LP:tään UA:lle, kesken levytyksen rumpali Lucas Fox huomasi M-head -elämäntyylin itselleen sopimattomaksi (ei mikään ihme??), ja päätti erottaa Lucas oli kuitenkin ehtinyt soittaa rum-

* mitään ei. (kukaan ei) en. 3.3.77

mut LP:n kaikkiin piiseihin, mutta hänen osu-
tensa pyyhittiin yli, ja uusi rumputtaja
PHILIP "ANIMAL" TAYLOR soitti uudet rummutuk-
set levyille, lukuunottamatta raitaa "Lost
Johnny", jolle siis jäi Lucas Foxin rummutte-
lut. Hieman myöhemmin, kai joskus kesällä -76
vaihtui myös bändin kitaristi, Larry Walliksen
tilalle tuli EDDIE CLARK. Taylor ja Clark o-
livat aiemmin soitelleet yhdessä ja erikseen
lähinnä vain Lontoon tienoon pikkubändeissä.
Lemmyn itsensä kertoman mukaan bändistä suunni-
teltiin jossain vaiheessa viisimiehistä, kaksi
kitaristia - Wallis ja Clark, ei kuitenkaan
toiminut, ja niinpä M-head jäi kolmi-miehisek-
si. Kukahen muuten olisi ollut se viides, WAY-
NE KRAMERko (MC-5)? Eräiden tietojen mukaan
Kramer olisi jossain vaiheessa ollut liittymäs-
sä bändiin.

E.m. LP-levyä ei jostain syystä aikanaan
julkaistu, vasta nyt, ilmeisesti M-headin kas-
vaneen suosion innoittamana, syksyllä -79 LP
julkaistiin "ON PAROLE"-nimisenä halpajulkai-
suna. On parole (LBR 1004) pitää sisällään
lähinnä M-headin ensimmäisiltä sinkuilta ja
LP:ltä tuttuja piisejä. Tuttujen piisien li-

säksi levyllä on kaksi Wallis-kappaletta,
"Fools" ja "On parole", jotka ovat melko ta-
vanomaisia jytypiisejä. Myöhemmiltä levyiltä
tuttu M-head äänimuuri on näihin aikoihin ol-
lut vasta kehittymässä, soundit ovat vaisuh-
koit, ja kaksiääninen laulanta esim. "Leavin'
here"-piisissä ei oikein istu Motorheadille.
On levy toki mielenkiintoinen, paikoin jopa i-
han mainiokin (etenkin "Motorhead" on vallan
erinomainen), mutta kuitenkin jotenkin epäkyp-
sä. Joka tapauksessa M-head -diggareille
kiintoisaa kuultavaa.

ENSIMMÄISET LEVYT ILMESTYVÄT

Uudella kokoonpanolla aloitettiin välittö-
mästi keikkailu, ja homma alkoikin olla vähi-
tellen kasassa. Jopa englantilainen musiikki-
lehdistökin, joka oli tähän asti suhtautunut
kovin nyreästi bändiin (lähinnä naureskellen),
huomasi tämän, ja jotain positiivisiakin kom-
mentteja näkyi lehtien sivuilla.

Keväällä -77 M-headin ensimmäisen levyn
vihdoin ja viimein piti ilmestyä. Kyseessä on
Stiffille tehty single "Leavin' here/White line
fever", jota ei jostain syystä kuitenkaan jul-

Heisiä
veikkoja,
vai
mitä?

kaistukaan. Myöhemmin sinkku julkaistiin Sky-dog -levymerkillä, sitä tuskin enää mistään saa - Epe sitä kauppassi sitä aikanaa neljällä markalla. A-puoli on mainio versio vanhasta Holland-Dozier-Holland -piisistä, tosin singlen etiketissä on säveltäjäksi kirjattu Wood, joka kuulemma on Ronnie Wood, jonka bändi Byrds (ei SE Byrds) 60-luvulla levytti "Leavin' here"n. B-puoli oli M-headin silloinen legendaarinen lavapiisi. Kyseiset piisit löytyvät myös Stiffin mainioilta kokoelmilta, "Leavin' here" on "Hits, Greatest Stiffs"illä ja "White line fever" "A Bunch of Stiffs"illä.

Kesäkuussa -77 lopulta ilmeistyi Motorheadin ensimmäinen todella julkaistu levytys 12 tuumaisen "Motorhead/City kids"-singlen muodossa Chischwick-levymerkillä. A-puoli on se Lemmyn viimeinen Hawkwindille säveltämä kappale, ja B-poski on Larry Walliksen säveltämä kappale, jonka alunperin levytti Pink Fairies. Ko. sinkkua ei enää saa, mutta legendaarisen "Motorhead"in löytää monilta riemukkailta kokoelmilta, ja myös Moottoripäitien ekalta albumilta

Näin levyhomman käynnistyttyä alkoi touhu muutenkin saada tuulta purjeisiin, bändi teki kesällä muutaman keikan Hawkwindin erikoisvieräna ja heinä-elokuussa bändi kiersi ympäri Englantia Count Bishopsien kanssa.

EKA LP

Elokuussa -77 se sitten ilmestyi, Motorheadin ensimmäinen LP "MÖTÖRHEAD" (Chischwick WIK 2) meinaan. Älppäri kärsii jonkin verran huonohkoista soundeista, ovat lievästi liian punkmaiset, eivätkä möyryä tarpeeksi - ainakin jos vertaa M-headin myöhempiin levyihin. Toisaalta levyn kappalevalikoimassa olisi toivomisen varaa; on liikaa keskinopeita piisejä, ja tekee hieman junnaavan vaikutelman. MUTTA lievästä tasapaksuudesta huolimatta älppäri on erinomainen sisältäen monia loistopiisejä; mm. sinkulta tuttu nimikkopiisi "Motorhead", hirmunopea versio vanhasta "Train kept a-rollin'-on" -bluusista, heavyklassikko "Born to lose/Ironhorse"... "Keep us on the road" pitää sisällään yhden hienoimmista ja kauneimmista bassosooloista, joita on koskaan kuultu. Kaiken kaikkiaan mainio jytälevy. Mutta paljon parempaa oli tulossa. Lemmy itse ei ekaa LP:tä vallan onnistuneena pidä: "Eka LP oli aika kamala, laulut ovat hyviä, mutta soundit oli surkeat. Se ei tosiaankaan ollut tarpeeksi hyvä. Minä en maksaisi siitä neljää puntaa." (NME 25.10-79) Lemmy on myös todennut että levyllä on liikaa muiden piisejä. 24

Oheinen
hyväite
seinän
valokuvaa
Lemmyä
on Pasi
Salon
ottama

OVERKILL

Seuraava LP ilmestyi vasta puolentoista vuoden kuluttua keväällä -79. Syynä viivytykseen oli ilmeisestikin levy-yhtiön vaihto, M-head siirtyi Bronzellille. 1978 ilmestyi yksi ainoa single, mutta se oli kyllä sitäkin komeampi. Ko. sinkku oli "Louie Louie/Tear ya down" (BRO 60). Vuoden 1979 alkupuolella saatiin sitten esimakua tulevasta, single "Overkill/Too late too late" (BRO 67) pani odottamaan jotain tosi kovaa.

Pian sinkun jälkeen ilmestyi LP "OVERKILL" ja täytyy myöntää, että odotukseni, jotka eivät mitenkään vähäiset olleet, ylittyivät roimasti; levy on rock-historian hienoimpia, mestariteos, jolla ei ole yhtään huonoa tai edes keskinkertaista kappaletta. Musiikki on raivoisaa, raskasta rokkia, joka kulkee. Ei kuitenkaan mitään sahausta. Vaikka levy hätäisellä kuuntelulla saattaa kuulostaa pelkältä aivottomalta jyräämiseltä, ei se sitä missään tapauksessa ole. Jos on halua kuunnella, olla avoin myös tällaisellekin musiikille, löytää siitä sävyjä, yllättävää kauneutta ja melodisuuttakin (en tarkoita kauneutta sillä tavalla, että olisi parit kauniit hitaat piisit menopalujen seassa, vaan että rajutkin piisit (yhtään hidasta EI levyllä ole) ovat jollakin tavalla kauniita, öh öh. Kaiken lisäksi Lemmy'n laulu on sielukasta, miehellä on todellinen rock-ääni. Soundit levyllä ovat tuhdit ja täyteläiset - sellaiset joita levyillä ei ennen olla kuultu, tuottaja Jimmy Miller on onnistunut. Lemmy itse totesi NME:ssä 25.10-79: "Saimme levyille sellaiset kuin meillä on lavallakin". Overkill on täydellinen rock-levy, silkkaa nautintoa alusta loppuun.

Overkilliltä on julkaistu sinkkuna myös toinen hieno piisi "No class" (BRD 70), jonka riffi on muuten ihan samanlainen kuin Z.Z.Topin "Tush"issa. No classin B-puolella on ennenjulkaisematon raita "Like a nightmare". Nämä M-headin sinkkujen B-puolet taitavat yl. olla älpeiltä ylijääneitä piisejä, tosin ihan kelpo sellaisia silti. Myös seuraavan älpeen nimikkopiisin "Bomber" in (BRD 85) B-puolella on ennenjulkaisematon kappale "Over the top".

BOMBER

Poikain kolmas LP, "Bomber", ilmaantui levymarkkinoille jo syksyllä -79 vain puolisen vuotta Overkillin jälkeen. "Bomber" on levy, johon pikkuhiljaa kasvaa kiinni, mitä enempi sitä kuuntelee, sitä enempi siitä pitää. Monet onnettomat ovat tyrmänneet levyn vain hätäisen kuuntelun perusteella. Totta on että levy hieman kärsii materiaalin epätasaisuudesta; Bomber on sävelletty ilmeisesti studiossa (ihan Eppu-tyyliin), ja tästä ilmeisesti johtuu LP:n parit täyteraidat, jotka aiheuttavat sen, että ensivaikutelmaksi LP:stä saattaa tulla junnaava. No, moinen vaikutelma katoaa kuuntelukertojen myötä.

Tähän väliin patkka Zig Zagissa (1/80) olleesta haastattelusta.

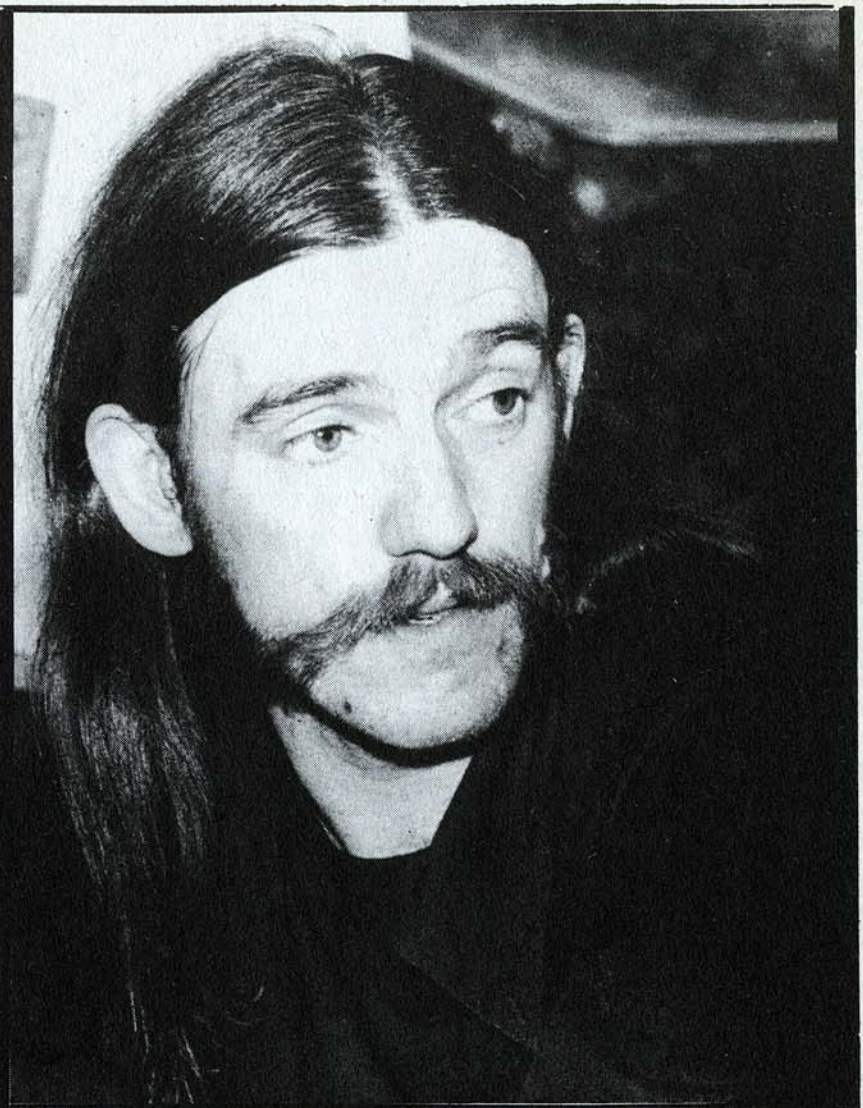
LEMMY: Olisimmepa soittaneet piisejä ensin la- valla, kuten teimme Overkill-albumin kanssa. Jos olisimme voineet soittaa niitä kolmisen viikkoa keikoilla, se olisi ollut vähemmän SLICK (en keksinyt sopivaa suomenkielistä vastinetta). Kuuntele kuinka soitamme niitä tänä iltana ja kuinka soitimme ne LP:llä.

EDDIE: Se olisi voinut olla nopeampi, se on nyt vähän hidas.

PHILIP: Bomberiin kasvaa kiinni vähitellen. Minä vihasin sitä aluksi. Me kaikki vihasimme sitä.

LEMMY: Ja minä vihasin Philiä, ja Phil vihasi Eddiee, ja Phil ja Eddie vihasivat minua ja...

Bomberiin pätevät melkolailla samat kehut kuin Overkilliin (ks. aiemmin), kokonaisuutena ei Bom-

ber kuitenkaan aivan yllä O-killin tasolle, syynä juuri em. parit täyteraidat. Vastapainoksi elpeellä on monia mielettämiä piisejä, esim. avauspiisi "Dead men tell no tales" tai nimikkopiisi "Bomber" ovat melkoista rypistystä, kuin löisi päätä seinään, todellista irrottelua ja meininkiä, rock'n'rollia, ei mitään ähellystä.

25

No siinähan ne sitten oli, Motorheadin levyset meinaan. Tosin aivan äskettäin eli toukokuun 15. päivä ilmestyi M-headilta Live-EP "The Golden Years", joka pitää sisällään M-headin lavasuosikeista seuraavat: "Leavin' here/Stone dead forever/Dead men tell no tales/Too late too late" (BRD 92). En ole EP:tä vielä onnistunut hankimaan jatkuvista Epassä käynneistä huolimatta, mutta eiköhän tuo ihan kelpo levy liene.

Tällä hetkellä M-headilla menee hyvin, Bomber oli englannin listoilla melko korkealla ja melko pitkään, ja lisäksi bändin parilla viimeisimmällä

englannin kietueella konsertit ovat jatkuvasti olleet loppuunmyytyjä. Se on hyvä asia, sillä M-head jos kukaan/mikään ansaitsee menestyksensä.

Ja lopuksi lausukoon Lemmy itse vielä muutaman sanan (NME 25.9.1979):

"En tee tätä itseni vuoksi. En ole tehnyt tätä itseni vuoksi vuosiin. Joskus tekisin mieluummin mitä tahansa muuta kuin soittaisin. Mutta jos voin antaa kideille hauskaa meininkiä, niin se riittää. Unohda taide ja kaikki sellainen, se on paskapuhetta. Jos pystyn aikaansaamaan värinöitä kideissä, niin se riittää, kaikki muu on paskapuhetta. Tuota rock'n'roll oli alunperin, ja minun käsittääkseni se on sitä vieläkin. Yritän antaa heille saman tunteen, joka minulla oli kuullessani ensi kertaa "All shook up" in tai "Good golly miss Molly" n. Se on paras asia mitä ikinä olen tuntenut. Se on parempaa kuin nussiminen." (käännös oli aika ontuvaa, valitan.)

TEPPO NÄTTILÄ

Englantilaiselle pop-yhtyeelle äkkilähtö Suomesta

Sisäministeriön ulkomaalais-toimisto kehotti tiistaina kuutta englantilaista pop-muusikkoa poistumaan maasta. Vantaan poliisiputkassa hellepäiviä viettänyt Motorhead-yhtye saatiin poliisien valvonnassa ensimmäiseen sopivaan lentokoneeseen.

Punkarock-festivaaliin osallistuneet muusikot riehuvat hotellihuoneessaan Punkaharjulla ja heidän epäillään olleen asuntovaunun. Muusikkojen hotellihuoneiden seinät oli mm. voideltu voilla ja irtaimisto hajotettu.

Hotellin vaatimuksesta muusikot maksoivat kuitenkin vahinkonsa, eikä heidän riehumisestaan nouse kääntöpuolta. Orkesteri saapui sunnuntai Helsingin lentoasemalle, jolloin heidät kuljetettiin säilöön Vantaan poliisiasemalle.

Pop-muusikot olivat viranomaisten mukaan varsin tyytymättömiä poliisimajoitukseen. Ulkomaalaistoimistosta todettiin, ettei miehille sekavassa tilanteessa voinut hotellihuoneitaakaan järjestää.

Koska riehumista ei voitu tarkoin selvittää ja orkesterin jäsenet maksoivat vahinkonsa, heitä ei karkotettu, vaan muusikot voivat tulla myöhemminkin Suomeen.

Oheinen lehti-
leike on
Helsingin Sanomista

(27.6.1980).

Maisia artikkeleja saimme lukea myös muista valtalohdistaamme.

Hauskaa,
vai mitä??

~~AINOAT MAINOKSET KOKO LEHDESTÄ~~

figuroosio yössä
eli runokirja
sinulle, irja
kadonnut paratiisi 1
5,00
pl 125,33201 tre 20

NEROT ESIIN
KIITOKSIA
RÄKÄ VALUU
JA PERSE SOI
PL 162
33201 TRE 20
5 mk
NEROT ESIIN

PINK FLOYD: THE WALL (HARVEST 7C156-63410/1)

Mikäli on tutustunut Pink Floydin aikaisempaan tuotantoon lienee tämä tupla melkoinen yllätys. Siitä sädekehästä, joka esimerkiksi "Dark Side of the Moon" in ympäröi ei tällä levyllä ole tietoaakaan. Toki tekniikka vielä pelaa hienosti, mutta ideat ovat kehoja tai ainakin kehnosti toteutettuja. Tämä ei tosin koske koko levyä esimerkiksi kolmiosainen "Another Brick in the Wall" on kaikesta teennäisenkin tuntuisesta mahtipontisuudestaan huolimatta ihan mukavaa kuunneltavaa. Joitakin muitakin välähdyksiä on, mutta kyllä tästä kuuntelu-urakasta jää jotenkin luutunut olo. Mikäli haluaa tutustua Pink Floydiin, ei tätä levyä kannata ensimmäisenä hankkia, vaan joku mieluummin joku vanhempi (Dark side of the moon, Wish you were here, Animals (...)).

The Wall on vähän kuin vetiset perunat; kylähän niillä nälkä lähtee, mutta mistään herkusta ei voida puhua.

JOUNI KALLIOLUOMA

SYNNYTUSTUSKIA NEUVOLASSA

(Ja koska yksi idea on osoittautunut kansaan meneväksi, on siitä syytä tehdä muunnelmia, ei kukaan mitään huomaa.)

Yy-kaa-koo-nee! Mikä on maailman paras?

Yy-kaa-koo-nee! Uusi sukupolvi!

Meidän sukupolvi on kaikkein paras. Varmasti on. Minä voin todistaa sen teille. Mitä te haluatte kuulla? Tarjouksessa on tänään anarkiaa -iaa, rokkia ja meidän sukupolvi.

Meidän sukupolvi syntyi pari vuotta sitten. Tuskaa ei ollut, olemmehan me vapaa sukupolvi. Onhan meidän vanhemmilla rahaa. Meillä ei ollut omia profeettoja, ei omia tähtiä. Ainoastaan usko parempaan huomiseen. Ja ydinvoiman vastustamiseen. Ja anarkiaan -iaa. Kuten sanottu, ei ollut profeettoja eikä kukaan käskennyt metiä, olimme kaikki yhtä ja uskoimme asiaamme; uuden sukupolven voittoon. Tottakai. Se oli hienoa aikaa, Pellelle morjestimme kadunkulmassa ja Mieltisen kanssa vaihdoimme kokemuksiamme poliisista, putkasta ja pampusta.

Ja lopulta -kaiken sen työn jälkeen- alkoi uusi sukupolvi kiehtoa massoja. Kysymyksiä sateli päällemme; Mitä se on? Onko se elämää? Onko se aitoa? Entäs 60-luku? Sentrifugaatio? Massat seurasivat meitä ja meihin astettiin kovat odotukset. Pakostakin liikkeelle olisi asetettava nimelliset johtajat ja näin toki teimme. Ja kukaan ei varmaan kiellä, etteivät-

kö Petri Tiili ja Ralf Örn ole theneet hienoa jälkeä. Sanokaa minulle päivä, jolloin kumpikaan ei esiinny televisiossa, niin minä tarkista asian Totuuden Kalenterista ja voimme taas rauhoittua. Mutta eikö juuri sinusta tunnu, että uusi sukupolvi haluaa rakastella juuri SINUA. Aivan oikein, kultaseni, JUURI SINUA. Hieno tunne, eikö olekin? Ja eikö joka paikka suorastaan säpise. Eikö teekkin niin?

Kuitenkaan ei liikkeeseemme muodostunut minkäänlaisia repeytyimiä tai "luokkaristiriitoja"; lukemattomat ovat ne kerrat kun olen nähnyt Nokkosen ja uuden sukupolven uusimman hyväksytyin jäsenen heittävän herjaa Ralf Örnin ja Jari Hallikaisen yhteisessä asunnossa. Ja minä kysyn teiltä, eikö se jo todista jotain? Eikö todista?

Egotrippaajat koittavat halventaa meidän ikiomaa sukupolvea väittäen, että kahden vuoden kivuliaan elämisen jälkeen meidän olisi vielä käytävä synnytystuskien takia neuvolassa. Se on likainen vale! Meillä on kaikki hyvin. Me uskomme asiaamme. Uskokaa tekin meihin. Hyvä on hyvää ja paha on paha niin kauan kuin kelot soivat. Anatkian kellot, tietysti, jurtit.

(Ja koska yksi idea on osoittautunut kansaan meneväksi, on siitä syytä tehdä muunnelmia, ei kukaan mitään huomaa.)

JYRKI LEHTOLA

REGGAE

HEI!

NYT VOIT HANKKIA KAIKKI REGGAELEVYI YHDESTÄ PAIKASTA!
VALIKOIHISSAMME ON TAVANOMaisesti SUOMESTA SAATAVIEN LEIKKI
RUNSAASTI JAMAICALAISIA ALBUMEJA SEKÄ 7" JA 12" SINGLEJÄ
SOMTELE TAI TILAA LISTAT 2 MK:N POSTIMERKKEJÄ VAS-
TAAAN. MYÖS RINTAMERKIT JA RASTAMERKIT KUULUVAT AR-
TIKKELEI HINNE. YLLÄ MAINITTUA TAVARAA ON MYÖS SAA-
TAVISSA DICELUUKSELTA VIISKULMASTA JA
JONANNASTA TENTTANKATU 21:STÄ

SOON FORWARD!

BLACK STAR

PL 100. 00211 HELSINKI 21, P. ILT. 6925725

27

ROCKIN SM-KISOJEN T:reen karsin- nat;

TASO SURKEA,
TUOMARISTO
ULKONA KUVIOISTA

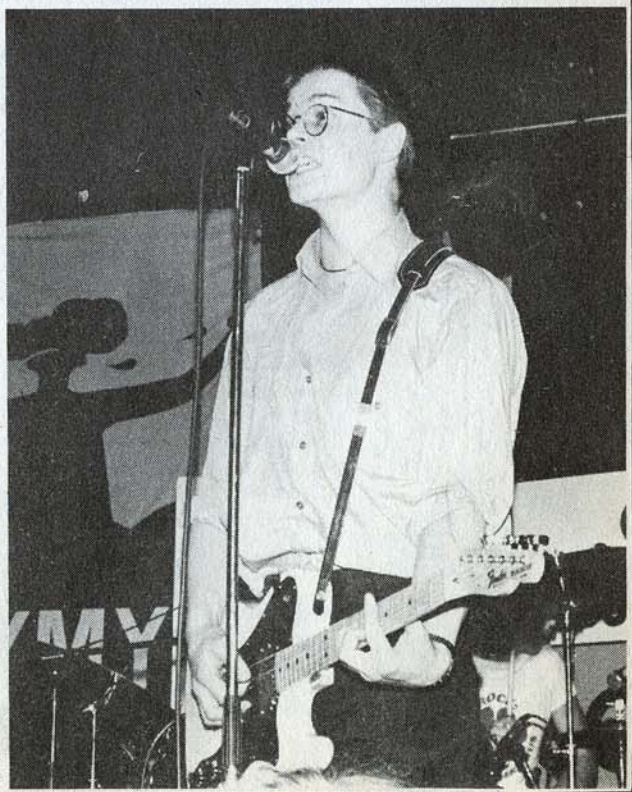
Alkukarsinnat Tampereella olivat 16.3-1980.

Taso oli suoraan sanoen melkoisen onneton, muutama poikkeus toki kuitenkin oli. Keskitytiin sarjasta ei paljon kannata puhua, sen verran surkea oli se tasoltaan. Bändit olivat toinen toistaan kuivempia ja karmivampia. Progesarjasta pääsi jatkokon KARI GOSKINEN BAND, joka loppujen lopuksi voitti loppukilpailussakin. Bändi soitti taidolla ja antaumuksella ei-nyt-niin-mullistavaa, mutta ihan mukavaa jazzrockkia.

Uuden aallon sarjasta pääsi jatkokon pirkkalainen STRATUS, joka soitti mukavaa Ramones-vai-kutteista poppia. Ei bändi ihmeitä esittänyt, mutta oli kuitenkin ihan kiva. Ihmeitä esitti sen sijaan valkeakoskelainen SIKA, joka olikin T:reen karsinnan omaperäisin bändi. Sika onnistui hienosti, esitys oli loppuun asti hiottu, tiukka kokonaisuus, ja musisointi oli maukasta. Bändi on kehittynyt huimasti viimeisen puolen vuoden aikana. Sian sanoitukset olivat osaksi ironisia kannanottoja tämän päivän ilmiöihin ja osaksi jotain ihan muuta. Eli eipä ihme etteivät kaikki pikkupunkkarit bändiä oikein diganneet. Sika on yksi mielenkiintoisimmista uusista tuttavuuksista suomalaisen uuden aallon saralla pitkiin aikoihin. Ei tosin T:reen karsintojen

Piti alunperin olla juttua myös loppukilpailusta, mutta siitä on ollut tarpeeksi muissakin lehdissä. Kivaahan siellä oli. Kuvat kuitenkin loppukilpailusta, 1/4 Hassisista ja 1/4 Xtaasia.

KGB'n
Ari Virta-
nen ja
Timo
"Iso-Sika"
Kuronen

Heavy-metallin uusi aaltoko ?? EIPÄ TOTISESTI

VARIOUS: METAL FOR MUTHAS (EMC 3318)

Mistään levyn kansitekstissä mainostetusta heavy-metallin uudesta aallosta ei voida puhua ainakaan tämän älpeen kohdalla. Levy pitää sisällään tuttuja ja turvallisia vanhan aallon heavyriffejä- ja kliseitä. Uuden aallon vaikutusta levyltä aistii vain siltä osin, että levyllä on muutama hirmunopea piisi ihan punktyyliin. Sanoitukset sen sijaan ovat tuttuja macho- tai mystisvaikutteisia juttuja, eli eipä ole heavysanoitukset ihmeemmin muuttuneet viime vuosina.

Bändeistä osa on jopa ihan hyviä, iso osa keskinkertaisia, ja osa ainakin tämän yhden näytön perusteella aivan onnettomia. Mihinkään Motorheadin kaltaiseen helvetilliseen jyrinään tai Deep Purplen/Whitesnaken tyylikkyteen ei yksikään bändi yllä. Suurimmasta osasta bändeistä ei ole mitään tietoja, ko. LP on ilmeisesti usean combon ensilevytys (toivottavasti myös viimeinen, heh heh). Iron Maiden, joka tulee kesällä Suomeen, ja Samson ovat tietääkseni tehneet LP:t, ja kuuluvatkin E.F.Bandin ohella levyn parhaimmiston, vaikkeivat mitään ihmeitä nekään esitä. Soittavatpa vain varmasti

tuomariston mielestä, sillä jatkoon pääsi monien suureksi hämmästykseksi Stratus eikä Sika. Ilman perusteluja tuomaristo vain ilmoitti jatkoon päässeet yhtyeet. Myöhemmin kuulemieni huhujen mukaan Sika ei päässyt jatkoon, koska oli ollut mukamas väärässä sarjassa, HÖH! Ainakin minulle Sika edusti enemmän UUTTA aaltoa kuin mikään Stratus, puhumattakaan sitten Kohu-63:sta tai Headbangerista. Tuomaristo ilmeisesti halusi rajata uuden aallon pelkkiin sahausbändeihin. Sikamaista, sillä mielestäni Siällä olisi ollut erittäin hyvät mahdollisuudet loppukilpailussa, jopa voittoon.

TEPPO NÄTTILÄ

ja homma on kasassa. E.F.Bandin esityksessä olen huomaavinani lieviä Motorhead-vaikutteita, mikä jo sinänsä on positiivinen seikka, ja kun piisi "Fighting for rock'n'roll" jytisee ja kulkee muutenkin mukavasti voitaisiin E.F.Bandiä pitää varsin lupaavana tulokkaana jytymarkkinoilla. Levyn karmaisevin esitys on Toad the Wet Sprocketin "Blues in A", joka on jälleen yksi osoitus siitä, että heavy-bändien esittämät blusit ovat lähes poikkeuksetta kammottavia. Toinen varsin hirvistyttävä esitys on Babhometin "Angelwitch"-niminen nyhjääily.

Levyn kansitekstissä vakuutellaan älppäriin artistien edustavan alansa parhaimmistoa, jos näin on, niin eipä heavy-musan tulevaisuus kovin valoisalta näytä. Yhteenvetona levystä voisi sanoa, että eipä se kovin kasonen ole. Kyllä joku Sex Pistols tai M-head jytisee paljon paremmin, vaikkeivat ne mitään heavyä ehkä soitakkaan.

TEPPO NÄTTILÄ

KUVASTA IRON MAIDEN - MASKOTTI : "EDDIE"

REINO RAKASTAJA JA HUUMORIPITOINEN OTSIKKO

Kreidukreidu.

Reino Rakastajan, 20 -vuotiaan opiskelijan, oli tänä nimenomaisena aamuna määrä mennä töihin. Se on kokonaissummaltaan määrä nimittäin.

Motto: Ruokaa on ja syötävää.

Mutta sitä ennen ehkä hieman taustatietoa Reinosta ja etenkin hänen elämästään. Aina on asiallista tehdä selonteko ihmiselämästä. Joskaan ei itse elämä siitä pahemmin parane. Mutta selonteko on sentään aina jotain.

Kuten jo ilmeisesti aikaisemmin on tullut ilmaistua, on Reino Rakastaja opiskelija, tarkemmin sanottuna hän opiskelee arkkitehtuuria. Eli miten rakennetaan ja puretaan. Sanokaapa te syvälliset hengenheimolaisemme, eikö juuri rakentaminen ja purkaminen olekin osa elämää. Onko Reino siis osa elämää? Taloudellisista pakotteista johtuen Reino on ns. kesätöissä. Luoja tietää kuinka kauas tätäkin voisi jatkaa. Me emme tiedä ja siis pä lopetamme.

Vaikka itse asiassa tärkeähän ei ole se mitä Reino tekee, milloin Reino tekee ja missä..., vaan miksi Reino tekee niin ja ilmeisesti vähän näinkin. Eikä sekään ole tärkeätä.

Joku voi sanoa sinulle, että kaikki ihmi-

set ovat samanlaisia, vaikka pintapuolisesti näyttävätkin erilaisilta. Toisaalta, luulee hän, kaikki ihmiset ovat erilaisia, vaikka pintapuolisesti näyttävätkin erilaisilta. Älä allekirjoita mitään. Unohda kaikki.

Mutta takaisin Reinoon. Pääsimmekö sisä- vai ulkokuoreen. Käsittelimmekö kaikki vai emmekö? 1980-valinta on teidän.

Mutta mihin pääsimmekään.

On aika palata alkuun, kaikki on kuluva, siis nopeammin.

Reino Rakastaja on suomalainen opiskelija, joka on kesätöissä sähkölaitoksella, koska raha ei riitä. Nousee tänä nimenomaisena aamuna ylös.

Ei omista minkäänlaisia vakiutuneita ylös- alas-rituaaleja, joten se siitä. Pukeutui ja avaa oven.

Jonka hän sitten onnistuneesti avaakin.

Ja salama syöksähtää häneen ulko-ovella. Elämän tarkoitus on selvinnyt hänelle. Rock-'n'-roll hän mutisee juostessaan töihin, ehtiäkseen sinne ajoissa. Rock and roll, elämän-tarkoitus.

Siinä vastaus pulmiinne. Rock and roll.

DAN LEINONEN, LUCIA CÉCI,

JYRKI LEHTOLA

COOL RUN- NING

— RIIPPUMATON
SUOMALAINEN
REGGAELEHTI

Jo kauan on huhuiltu reggae-lehdyksestä, jonka piti olla vaasalaisen Ari Holtin toimittama. Lehti on ilmestynyt, mutta Holttia ei näy mailla halmeilla. Tunnetuimmat tekijät ovat Tero Kaski, Mikko Montonen, Kari-Boy Saaristo. Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa, ja maksaa 4 MK/kpl. Lehteä voi tilata osoitteesta COOL RUNNING, PL 100, 00210 HELSINKI 21. Olitpa aloitteleva tai lopetteleva reggaeafanatikko, reggaevihaaja tai täysin tietämätön siitä, tarvitset tätä lehteä kuin Iltasanomat skandaalejansa. Ainakin ensimmäinen numero oli mahtava, kirjoittajat ovat asialleen omistautuneita, mutta mistään siäpiirisekoilusta ei ole kysymys. Tietoa tulee ja itse musiikin sisällöstäkin kerrotaan. Vähän levykeräilijän oma lehti maku kylläkin on.

Cool Runningin ekassa numerossa on mm. Mikey Dreadin haastattelu, matkakertomus Jamaikalta, juttuja DJ:stä, reggae-lehti esittely, ja jykeviä levyarvosteluja. Ei siis mikään lälläri-lehti, ja ulkoasultaankin söpö. Seuraavassa Irviössä on muuten vilpittömän reggae-promootorin Tero Kasken haastattelu. 30

IRVIÖ TARJOAA LUETTAVAA MYÖS ÄLYKKÄILLE IHMISILLE: ASTROLOGIA - TAIKAUSKOA VAI TIEDETTÄ

OSA 7

Tämän artikkelin tarkoituksena on valaista eräitä modernin astrologian perusongelmia, ja toivottavasti vastata eräisiin niistä kysymyksistä, joita maallikon mieleen tulee, kun astrologiasta keskustellaan.

Astrologia on hyvin vanha oppi. Tästä on monenlaisia seurauksia, niin hyviä kuin huonojakin. Toisaalta on laaja ja rikas perinne, mutta toisaalta monia ikivanhoja käsityksiä, jotka aiheuttavat jatkuvasti väärinymmärrystä asiaan perehtymättömälle.

Kun ihmisen maailmankuva muuttui radikaalisti uuden ajan alussa, joutui astrologia luopumaan akateemisesta asemastaan. Entisestä "tieteiden tieteestä" tuli salaseurojen ja yksinäisten outolintujen mystinen oppi, joka pian hämärtäytyi hyvin alkeelliselle tasolle ja hajosi monenlaisiksi suuntauksiksi. Astrologian pohjana ollut Aristoteleen aikanaan muotoilema maailmankuva oli sortunut. Akateemisesta "lainsuojattomuudesta" huolimatta se kuitenkin jatkoi olemassaoloaan, säilyen nykyaikaan asti.

1800-luvulla suoritti englantilainen Alan Leo joitakin teoreettisia uudistuksia astrologiassa, mutta edelleen puuttui tieteellinen pohja. On muistettava, että tuota aikaa hallitsi voimakkaasti valistusajattelu ja Isaac Newtonin hahmottelema klassinen fysiikka, joka näki maailmankaikkeuden eräänlaisena suurena koneena, ilman mitään sisäistä tarkoitusta tai päämäärää. Astrologiaan tällainen tarkoituksellisuus sen sijaan kuului olennaisesti: horoskoopista uskottiin löytyvän ihmisen elämän päämäärä.

Mikä on sitten tilanne nykyisin? Huhdotiinko lapsi pesuvaden mukana, vai voisiko astrologiasta löytää "itua" kriittisellä tarkastelulla?

Kun horoskoopeista puhutaan, kuulee tavallisesti kahdenlaisia reaktioita; joko se torjutaan suoraapäätä povauksena ja taikauskona, tahi sitten siihen uskotaan kriittikittömästi nimenomaan ennustusmenetelmänä. Ja ennaltamääräytymisen haamu häilyy jossain taustalla.

Käsitykseni mukaan astrologia on helpoimmin määriteltävissä kielteisten määritelmien avulla.

la, siis mitä se EI OLE. Kyse on nyt vakavasta astrologiasta, jota löytyy lähinnä Yhdysvalloista ja sieltä täältä ympäri Eurooppaa.

Astrologia EI OLE kohtalonuskoon eikä ennaltamääräytymiseen perustuva oppi, eikä sen avulla voi ennustaa.

Tällainen määritelmä saattaa kuulostaa samanlaiselta kuin väite siitä, että esine on auto, jolla ei voi ajaa. Eli, mitä virkaa astrologialla sitten on, mihin sitä tarvitaan?

Meihin kaikkiin on kovin syvälle iskostunut se "itsestäänselvyys", että ihminen on luonnon herra, ja että luonto on valjastettavissa kaikkien päämääriemme ja oikkujemme mukaisesti. Myös astrologia perinteellisessä muodossaan noudattaa tätä käsitystä: sen avulla pyritään hyötymään tutkimalla vallitsevia ja tulevia planeettakuvioita. Tieteessä on hyötyajattelu hyvin vallitsevaa. Tutkimalla ilmiöitä pyritään saamaan selville niin luonnonilmiöiden kuin yhteiskunnallistenkin tapahtumien syytä, jotta näitä ilmiöitä voitaisiin ennakoida, ohjata ja muuttaa. Harvoin kuitenkaan kysytään sitä, kuka tästä tiedosta hyötyy. Tiedemies nähdään mahdollisimman tehokkaiden keinojen suunnittelijana. Tällä logiikalla voidaan kehittää toisaalta tehokkaita joukkotuhoaseita, ja toisaalta uusia näilähätää poistavia viljalajikkeita. Tiedemiehelle on periaatteessa yhdentekevää mitä hän tutkii.

On hyvin kyseenalaista, voiko tällainen tiedekäsitys arvostella astrologiaa, jonka lähtökohtana on yksityinen ihminen. Voidaan jopa väittää, että tieteen ja astrologian päämäärät ovat toisilleen täysin vastakkaiset. Tällöin on kuitenkin edellytyksenä se, että astrologia merkitsee jotakin muuta kuin mitä siitä yleisesti ajatellaan. Hieman fraasinomaisesti voidaan astrologian päämäärät tiivistää seuraavasti:

1) Lisätä henkilön itsetuntemusta valaisemalla eri elämänalueita ja niiden välisiä suhteita. Ts. löytää asioille yhteyksiä. Tämä merkitsee käytännössä eräänlaista psykologiaa. Jos horoskoopiselityksen lähtökohtana ei ole astrologin kyky tehdä vaikutus "uhriinsa" häikäisevillä tiedoilla tämän menneisyydestä, nyky-

hetkestä tai tulevaisuudesta, vaan lisätä asiakaan itsetuntemusta, on luvallista, ja jopa välttämätöntä, käyttää hyväksi kaikkea mahdollista ei-astrologista tietämystä, joka asiakkaan tilanteeseen liittyy. Eräs kollegani on sanonut, että horoskoopista ei näe mitään, mitä ei muutoinkin voisi saada selville. Tämä määritelmä ei kuitenkaan poista astrologian arvoa; kartasta voi nimittäin nähdä määrätyt asiat kuitenkin hyvin selkeästi ja ennen kaikkea, jäsentyneenä ja keskinäisissä suhteissaan.

2) Pyrkiä löytämään ratkaisumalleja ajankoh-taisiin kriiseihin. Tähän liittyy hyvin suuri riski. Mielstäni on ehdottoman tärkeää se, että astrologi ei anna suoria ohjeita asiakkaalleen, eikä missään tapauksessa sellaista kuvaa

asioista, että jokin tapahtumien kulku on vä-jäämätön. Tällaisesta toiminnasta en paljon va-roittavia esimerkkejä, eikä voi kylliksi koros-taa varovaisuuden merkitystä. Sen sijaan on mahdollista valaista eri menettelytapavaihto-ehtoja, jö jättää valinta asiakkaalle itsel-leen. Tässä vaiheessa on sovellettava tarvetta jär-keä.

MARKKU MANNINEN

JUTUN LOPPUOSA ON SITEN SEURAA-VASSA IRVIÖSSÄ. (JUTTU PITI ALUO-PERIN JULKAISTA YHTENÄ OSANA, MUTTA KO' EI MAHTUNU, SORI VAAN. LAT. HUOM.)

IRVIÖ MUISTAA MYÖS LUKIJOI-TAAN! HAISKA yleisön iloinen KIRSOTUSKILPA:

IRVI TAI YLISTÄ HALUAMASI LEVY, BÄNDI,
ELOKUVA TAHI KIRJANEN. KAIKKI HYVÄT
JULKAISTAAN, SIKÄLI KUN TILAA RIITÄÄ.
PALKINTOJAKIN JAETAAN MAHDOLLISESTI.
ELI KYNÄ KÄTEEN. POSTI IRVIÖN OSOITTEE-
SEEN, JOKA LÖYTYY EKALTA SIVULTA.

HUIMA YLLÄTYS! RIEMASTUTTAVA KERÄILYSARJA !!!

JULKAISEMME JOKA NUMEROSSA KUVAN
YHDESTÄ IRVIÖLEHDEN TOIMITTAJASTA...
KUKAHAN ON ENSI NUMEROSSA ??
— SIVITÄ VOITTE TE, RAKKAAT LUKI-
JAT PÄÄTTÄÄ, LÄHETÄKÄÄ EHDOTUK-
SIANNE. JÄNNÄÄ. JA VIELÄ JÄNNEM-
PÄÄ ON TULOSSA: KOKO SARJAN
KERÄNNEIDEN KESKEN ARVOTAAN

YKSI JÄTTISVURENNOJ
VOITTAJAN VALITSEMASTA
MIELI-IRVIÖ-TOIMITTAJAS-
TAAAN !!! OLE SIISTARE-
KANA, ELI

KERÄÄ KOKO SARJA
JA LAITA VAUKKA
SEINÄLLE...

(VALITETTAVASTI SARJAN EKA
OSA EI MAHTUNUTKAAN
TÄHÄN, YRITETÄÄN UUVET-
TAA ENSI NUMEROSSA.)

TOP-RANKING ERIC & ASTRONAUTS IN BABYLON

KIRJ. TEPPO NÄTTILÄ

Henkilöt

RISTO MAJANIEMI, muusikko
ERIK AHONEN, muusikko
HARRI TUOMINEN, muusikko
PETRI VESTELIN, toimittaja
TEPPO NÄTTILÄ, toimittaja

Tapahtumat sijoittuvat erääseen omakotitaloon Tampereella. On huhtikuinen sunnuntai-iltapäivä.

I NÄYTÖS

Kaiken alku

P.V: No, selittäkää nyt ensin miten te aloitte soittaan?

ERIC: Se on kaukanen juttu, Mokkerin kanssa perustettiin Breadcrumb Vergers tuolla alakerassa.

MOKKERI: Mää lainasin serkultani kitaran, ja opettelin pari scintua.

ERIC: Lähinnä keksittiin omia sointuja, määkin soitin kitaraa, välillä Pilofix-rumpuja ja muita ämpäreitä, ja laulettiin kummatkin. Säähän oot kuullukin niitä Catlantic-äänityksiä?

T.N: Onhan mulla niitä yksi kasetillinen, joo siellä pahvilaatikot kolisee, vai mitä ne nyt oli?

ERIC: Kunnan Sarvis-ämpärit? Niin, sitten me jossain vaiheessa saatiin noi sähkösoittimet, eikä me oikeestaan silloin tehty pitkiin aikoihin mitään kunnollista, lennnettiin aina kämpistä pois.

MOKKERI: Soitto oli semmosta jamipohjasta, ei varsinaisia piisejäkään.

ERIC: Tunnin funkyjameja. Niin, tää nykyinen homma alko sitten oikeestaan, kun saatiin toi Päivi laulaan, niin alettiin tehdä pitkästä aikaa kunnan piisejä.

P.V: Aloitteks te sitten heti soittaan reggae?

ERIC: Kyllä me joskus aikaisemminkin jotain sellasta oltiin soitettu, silloin oli ihan erilainen kokoonpano; Juoni Hirvonen oli bassossa, alkuperäinen B.Vergers-basisti muuten, Hasse

tuli sitten bassotteleen kun Hirvonen lähti inttiin. Siitä se sitten vähitellen lähti, viime keväänä piti tehdä yks keikka Lättä-Joonaksien kanssa, mun piti vaan heitellä kaikkia pimeitä juttuja, ja muut olis soittanu sellasta parin soinnun jamia taustalla. Nyt syksyllä alettiin taas ihan piruuttamme kokeileen, ja ihan sattumalta lähti. Siukonen hommas meille keikkaa ja levytyksen yhtäkkiä. Heh heh. Ei ollut mitään tarkotusta lähtes mihinkään keikoille.

II NÄYTÖS

Reggaeta?

PV: Olitteks te kuunnellu reggaeta?

ERIC: Joo, niin perkeleesti, mää olin kunnellu jo aika pitkään. Eka reggae piisi mistä mää innostuin oli Wailersien Kinky reggae, kuulin sen radiosta ja huomasin, että täähän onkin hyvää. Mää muistan sen vielä kun mä kuuntelin sitä ohjelmaa, joku sano, että nyt tulee sitä reggae-musiikkia, mää ajattelin että vittu mitä se on, paskaako ne semmosia soittaa, tulis jotain kunnollista. No siitä se sitten lähti, mää menin ja ostin Natty Dreadin. Nyt nimenomaan viime kesänä oli kauhee kuuri päällä, se oli kyllä ihan täyttä murhaa, neljä tuntia reggaeta joka päivä, valehtelematta. Ei juuri muita levyjä ostettu kuin reggae-levyjä, me asuttin Tukhomassa, minä ja H.T. samassa kämpässä.

H.T: Aina kilvan tultiin töistä levykaupan kautta; "kato mitä mää löysin". Kuola vaan valu suusta, yhtenä päivänä saattoi olla kymmenen uutta levyä, kun joka mies oli toisistaan tietämättä käyny divareissa.

ERIC: Siinä oli sitten semmonen pakko jo, ettei tässä mitään muuta viitti ittekään soittaa.

P.V: Se on helvetin uhkarohkeata, on aika vaikeata soittaa reggaeta?

MOKKERI: Ei se meille silloin ollu uhkarohkeata, koska meillä ei ollu mitään päämääriä, me vaan ihan omaksi huviksemme alettiin kokeilla.

P.V: Lavalla teidän homma pelaa aika lailla rytmin päälle, kun ei oo mitään puhaltimia eikä kosketinsoittimia, se on vähän erilaista kun mitä on noilla reggaelevysillä yleensä.

ERIC: Meillä on aika tämmöinen rokkisoundi, joutuu just noista kitaroista, kun ei oo muita sooloittimia.

MOKKERI: Perussoundi tulee varmaan pysyyn aika rokkipohjasena.

ERIC: Yllättävän heavyjä on noi jamaikalaisbänditkin lavalla, mitä on tullu kuultua, Wailerskin.

T.N: Livelevyiltähän ton just huomaa.

ERIC: Niin, se on aika rankkaa rypistystä välillä.

P.V: Lavalla se kyllä toimiikin, mutta levyllä tommosta rytmisäkätystä ei jaksa kuunnella, jos siellä ei oo kaikenlaisia jippoja välissä. Tai sitten täytyy olla mielettömän sielukas laulaja.

ERIC: Mun mielestä Päivi on nyt kehittynyt helvetisti, se tässä LP:llä laulaa paljon paremmin kuin ennen. Ja nää uudet versiot sinkku-piiseistä on paljon paremmat, singlellä meni miksaus vähän läskiks, tehtiin se liian hätäisesti, nyt se on ihan liian iskelmä. Laulu on liikaa pinnassa, se kuulostaa ihan siltä kun ois laulaja & taustayhtye.

T.N: Mitenkäs toi Päivi oikein tuli tähän bändiin?

H.T: Siilinkarissa kerran kiroiltiin, kun ei kukaan meistä osaa laulaa, niin Ummin tyttöystävä sano, että hänen luokallaan on yks tyttö, joka on hyvä laulamaan. Me kysyttiin, että onks sillä pokeria, "no kyllä sillä on pokeria". No Päiville soitettiin heti siitä paikasta, ja Päivi sitten kai vähän vastenmielisesti lupautui.

MOKKERI: Eihän se aluks tullukkaan, määhän menin sitä vastaan aina jonnekin, ja se sano, että ei hän nyt kerkiäkään ja keksi kaikkee. Kerran se sitten tuli kattoon, meitä ei ollut kaikkia paikallakaan, sää olit pois (osoittaa H.T:tä) jossain kankkudessa kieriskelit kotona. Senkin jälkeen Päivi oli pari kertaa pois, sitten vasta se alkoi tulle sinne.

P.V: Olikos Päivi sitten kuunnellu reggae?

ERIC: Ei kai juuri yhtään.

H.T: Se on ehkä hyväks vaan, se laulaa ihan omalla tyylillään, se on tullu ihan luonnostaan toi esiintyminen ja laulu.

III NÄYTÖS

Kova suksee keikoilla

P.V: Mitenkäs teillä yleensä on menny keikoilla, onko suksee ollu kova?

ERIC: Se siinä on ihme ollutkin, että meillä on ollu yllättävän kova suksee. Tässä on on vaan pelätty, että koska tulee ensimmäinen fiasko. Jossain Elmu-polillakin, jossa me soitettiin saatanan huonosti, sielläkin oli ihan kova suksee.

P.V: Se on vaan se, kun se rytmi on niin tiukka ja yksinkertainen, kyllä se menee kansaan vaikkei ne oookkaan kuullu ennen.

MOKKERI: Se on just ollu yllättävintä, että suurin osa jotka meistä on tykännyt, ei loppu-

jen loppuksi juuri oo reggae kuunnellu.

ERIC: Tää on niin yksinkertaista musiikkia, jos joku jamaikalaisbändi vetäis jollain Studio-One -soundeilla, mä luulen, että moni olis huuli pyöreenä, että mitä tää on? Ei meidän soundi mitenkään ihmeemmin poikke muista suomalaisista bändeistä.

IV NÄYTÖS

Tulevaisuus

P.V: Otteks te innoissanne?

ERIC: Ollaan, ihan tohkeissamme. Se on tosin hyvä, että tulee vähän taukoo, mua alkaa väsyttää pikkuhiljaa. Pari keikkaa pitäis vielä olla.

P.V: Aiotteks te laajentaa tota kokoonpanonne mitenkään.

ERIC: Kosketinsoittajaa vois harkita, ja sitten jos sais ton pasunistin kunnolla mukaan. Se oli tuolla levytyksessäkin helvetin sairas ja lisäksi se on intissä vielä. Täytyy nyt kattoo, syksyyn on vielä paljon aikaa, ei sitä jaksa ajatella niin.

V NÄYTÖS

Rokkibändi

P.V: Ai niin, noista sanotuksista, kuka niitä tekee? Mikä niissä on ideana?

ERIC: Ei niissä mitään ideaa oo (naurua), ne on tehty vaan, että mitä tulee mieleen. Ainoo mitä nyt ollaan suunniteltu on, että tulevaisuudessa täytyy ruveta tekeen vähän iloisempiakin piisejä. Ettei oo aina vaan ihan murha-meininkiä. Mokkeri on tehny suurimman osan, mun on muutama.

MOKKERI: Ne on syntyny hetken fiiliksistä.

T.N: Ei niillä oo mitään yhteistä näitten rastajuttujen kanssa.

H.T: Eikä tartte ollakkaan.

ERIC: Ollis hyvä ottaa tää meidän homma sillai, että me ollaan rokkibändi, joka soittaa reggae-

pohjasta musiikkia. Se on vaan niin hankalaa, kun Suomessa juuri muut ei soita reggae, niin meidän sitten pitäis olla ilmeisesti aivan puhtaasti reggae-bändi ihan sanoja myöten, mutta en mä ainakaan semmosta halua. Ei meidän kannata alkaa mitään ghetto-juttuja lauleskeleen.

P.V: Ei tietenkään, paitsi herjamielessä, mutta ei parane herjata (naurua).

ERIC: Ruotsissa oli joku paikallinen reggae-bändi joka veti jotain ghetto-sanoituksia ihan pokkana saakeli.

MOKKERI: H.T:hän siitä sano, että "elintasopojat siinä laulaa jostain ghettoista".

ERIC: Se oli tosi kornia.

P.V: Mää olin Ruotsissa jossain punkkonsertissa, siellä oli kait kaikki niitten parhaat bändit. Juontajana oli joku musta jätkä, joka leikki jotain kovemman luokan DJ:tä, lauloi Far in Babylonian kymmenen minuuttia, ja ihan surkeella äänellä.

ERIC: Joo kyllä ne yrittää varmaan monissa maisa siirtolaisneekeritkin olla mukana meinigeissä. Silloin kun oltiin Peter Toshin konsertissa, siellä juopuneet arabit laulaa mukana. Mitähän ne nyt heitti, jotain Equal rightsia ja Back to Africaa... whiskypullo kädessä, siinä oli todellista meininkiä, ihan turvat täynnä kaikki.

VI NÄYTÖS

Poikamme puhuvat reggaesta

P.V: Ette te oo mitään ska-rokkia yrittäny soitella?

ERIC: Ei, tai onhan meillä toi yks piisi, joka on muka vähän skata. Ei me mitään skata, se on kuivaa musiikkia. Kyllä oikee kunnan reggae on paljon parempaa. Vaan nyt kun sitäkin on kuullut niin mielettömästi, alkaa siitäkin löytyä yhä useimmin semmosia levyjä, jotka ei enää niin kauheesti säväytä. Mutta kyllä niitä koviakin löytyy. Viime aikoina mä oon innostunut noista vanhoista, niitä tekis mieli kuulla pirusti, 60 -luvun juttuja, niissä on monia tosi kovia, jollain Rebel Musicilla on monta hienoo piisiä. Soitto-kin on niissä mielettömän rentoo, nykyään se pal-

jon raskaampaa, tosin kyllä semmosestakin tykkää kun se on kunnolla tehtyä, just niinku joku Sly ja Robbie nykyään soittaa, aika heavyä ne tautat on, aika juntaavaa meininkiä. Kyllä nekin kovia on, esim. Black Uhurun uusin LP, kyllä on niin kovaa vetoa että... Viime aikoina niissä on aika vähän ollu vaihtelua, tulee aika samantyyppistä koko aika. Välillä tulee semmonen tunne, ettei oo kovin paljon tuoreita ideoita liikkeellä reggaenkaan saralla. Reggae tuotetaan nyt helvetin paljon enemmän kuin ennen, löytyy yllättävän paljon sellasia keskinkertaisia.

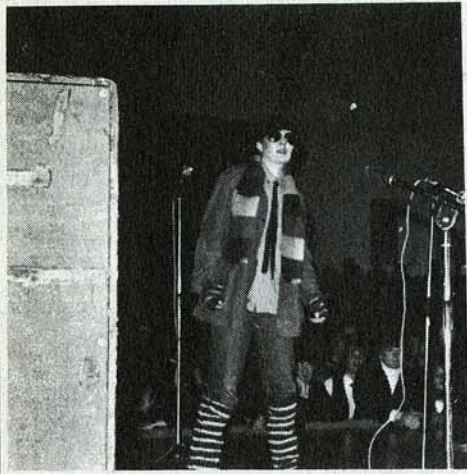
P.V: Englannissa tehdään näitä kaikkia älyttömiä diskosinglejä mielettömästi, joissa on sitten niin maan perusteellisen kuivia dubbipätkiä.

H.T: Kyllä englantilaisten reggae-bändien soundi on erilainen kuin jamaikalaisten, jotkut Steel Pulse, Regulars, Aswad, ne kyllä erottaa heti jamaikalaisista.

ERIC: Kyllä ne englantilaisetkin bändit on ihan hyviä. Sen mä oon huomannu vaan, että kun jollekin tyypeille, jotka eivät ole paljoa reggae kuunnellu, soittaa reggae, ne tykkää paljon helpommin niistä englantilaisista.

itse Top Ranking Erich

Päivi edestä ja Päivi takaa ja ...

ja
itse
legen-
daarinen
Erik
Ahonen

VIIKON KYSYMYS: MITÄ ON ANARKIA?

VIIKON VASTAUS: PERUNA

Mitä on anarkia? Mitä on anarkia? Sano-kaapa se. Joku voi tietysti kirjoittaa, että anarkiaa-iaa, mutta vastaus se ei tiettävästi ole. Ainakaan tähän kysymykseen. Kysymykseen, mitä on anarkia.

Koska te tylsät Irviön runkkarilukijat ette mistään ^{mitään} tajua, täytyy minun ilmeisesti jälleen kerran valistaa teitä. Itsepähän tienne olette valinneet, hyvää matkaa vaan.

No, anarkia on sekasortoa, kaaosta, päämäärätöntä väkivaltaa, huonoja iskulauseita, yleviä ajatuksia, anarkismia anarkismin vuoksi ja mitä vielä. No, epäsiisteyttä ja huutamista ainakin. Ja kaiken tämän lisäksi se on muoti, ja näin ollen tulisi meidän Hilsepersoonienkin sitä ylevästi julistaa. Tämä oli vain yksi esimerkki meidän, siitä että me emme vielä ole turmeltuneita. Eikö olekin mukavaa kuulla se?

Joku voi tietysti luulla, että sekasorto, kaaos jne. ovat hyviä asioita, enkä minä sille mitään voi. Joku voi myös kehitellä tällaisen laulun aiheesta anarkia:

*Mä haluan anarkiaa
haluusta anarkiaa?*

*mä ainakin haluan anarkiaa.
Sä voit kysyä multa miksi,
ja mä vastaan siksi,
että systeemi vituttaa.
A-A-A-Anarkiaa....*

Eräät voivat kuulua anarkistiryhmään ja monistaa manifesteja. Tiedätkö muuten mikä on idiootti? Älä kysy - ole se?

Ja vielä vaan ja vielä vaan, on perkele anarkofeministejäkin. Ne on niitä ruman näköisiä anarkisteja. Ne voisivat varmaan tehdä anarkofeministisiä runojakin. Vähän tämän tapaisia:

*Tytöt ja pojat ovat
samanlaisia aina
pojilla vain kullit kovat
mut mua ne ei niillä maahan paina.
Sillä minä olen luja,
en niinkuin muut,
joilla mielessä kuja,
pojan kullit sekä niiden suu.*

Anarkofeminismia! Anarkofeminismia!!.

Niinhän se on nähtävä. Anarkia improvisoi nuoria. Mikäs sen mukavampaa?

JYRKI LEHTOLA

KANNUS

KANNUS

Ilmestyy 4 kertaa
vuodessa

Nro 2. kesäkuu
1980

Julkaisija Seinäjoen
Sarjakuvaseura
Päätoimittaja
Kari Uittomäki
Painopaikka
Kirjapaino IL-MO
Irttonumero 5,-

SUOMALAINEN
SARJAKUVA-
LEHTI

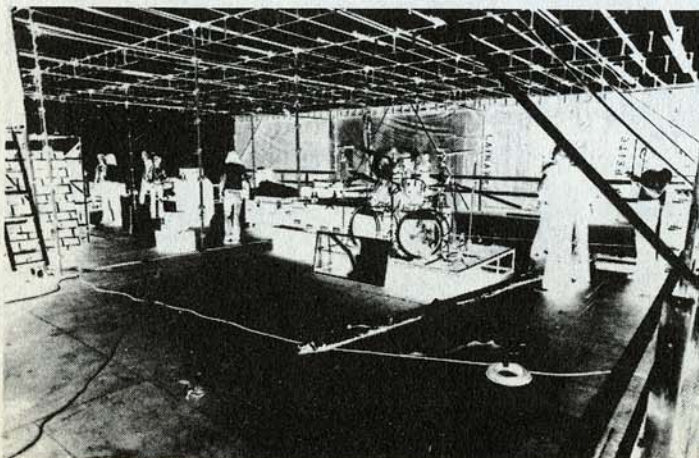

KATI KARHUVAARA -80

Ei suju

tanssi!

Kuomio, kuomio!

TURUN KUOLLEEN MUSIIKIN YHDISTYKSEN
KANSALLINEN KEVÄTTEMPAUS

- §1 SITÄ EI OIKEASTI OLE OLEMASSA PAITSI YHDISTYSREKISTERISSÄ KUTEN EI KOKO YHDISTYSTÄKÄÄN. ESIM. JO NIMI ON HARHAANJOHTAVA - "KUOLLEEN" TARKOITTAJAA JOTAKIN JOSKUS ELÄNYTTÄ. EI PIDÄ PAIKKAANSA.
- §2 TURUN PAIKALLINEN MUSIIKKITILANNE ON TÄYTTÄ *Kuomua*. EI MITÄÄN SYYTÄ ELÄMÖINTIIN, OLKAAMME REALISTEJA. MYÖS "MUSIIKIN" SANA ON LIKAA. HELVETTIIN KAHLEET - VAIKKA KULTAISETKIN. KUOLLUT "TEATTERI" SAATTAJAA SOPIA PAREMMIN
- §3 PAPERITIIKKERIN ASEMAA PITÄÄ KOROSTAA, SIISPÄ *Kuomu* JÄRJESTÄÄ TUOKOKUUN LOPULLA PLAYBACK-ESITYKSIÄ, DIAKUVIA, ÄÄNINAUHOJA, KITARASOOLLOJA, KUOROLAULVA, RUNDILVA JA NIIN EDELLEEN.
- §4 TAKAHUONEESSA PELATAAN UUSI FINANSSI-PELIÄ JA KENTÄLLÄ *Kuomun Pallo* PELAILEE

TERVEMENOJA *Kuomuillemaan*.

JÄSENANOMUSKAAVAKKEEN,
LISÄTIEDOT JA MUUT LOMAKKEET
SAAT PALAUTUSPOSTIMERKILLÄ
OSOITTEESTA *Kuomu*
PL 13
20111 TURKU II

IRVIÖN voit MYÖS tilata !!!

- NELJÄ SEURAAVAA NUMEROA 20 MK TAI
- KUUSI SEURAAVAA NUMEROA 28 MK
- ÄLÄ LÄHETÄ RAHAA —

Parasta mitä olen koskaan lukenut!

ME LASKUTAMME

Waldemar Wallenius,
toimittaja

(TÄYTÄ OHEINEN KUPONKI, VALITSE HALUATKO NELJÄ VAI KUUSI SEUR. IRVIÖÄ, JA LÄHETÄ KUPONKI)

TILAAAN 6/4 kpl IRVIÖ-LEHTEÄ HINTAAN 28/20,- ALKAEN NUMEROSTA — 1980		1.10 POSTI- MERKKI
NIMI		IRVIÖ-LEHTI LEHTIJUSSI 07 33960 PIRKKALAG
OSOITE		
P-NUMERO	POSTITOIMIPANKKA	

KUVA SSA
LEMMY
IRVIÖ-LEHDEN
LUETTUAAN

GLEE

MYNNISSÄ LEHTIKIPAREILLA KAUTTA MAAN

PAHKASIKA
EI ANNA
LUPAUKSIA
JA MYÖS
PITÄÄ NE

HAE OMASI ENNEN MYÖHÄISTÄ!

PAHKASIKA

HANTTAPULI - HUUMORIA

N:o 1/80

PAHKASIKA ON PROPELLIPIPOVÄEN OMA AMMATTIJULKAISU, JOSTA MAALLIKKOKIN LÖYTÄÄ MONTA NÄPPÄRÄÄ NIKSIÄ. NUMEROSSA 1/80 (N:o 8) MUUN MUASSA LUVASSA. JA LISÄKSI. JA VIELÄ. LEHDEN VÄÄJÄÄMÄTTÖMÄSTÄ LINJASTA VASTAAVAT ALAN HUIMIMMAT ASIAANTUNTIJAT. EI KERTAA ETTEI.

